

Suflet de Femeie

„Iată semnul, după care-L veți
cunoaște: veți găsi un Prunc
înfășat în scutece și culcat
într-o iesle.” Luca 2:12

CUPRINS:

3	Editorial	Rodica Baci
4	Meditație	Virginia Rusu
5	Un prinț în zdrențe.....	Daniela Rotar
6	Un miracol...numit Ioana	Carmen Movileanu
8	Tu ești Fiul Meu	Camelia Marginean
10	Nu ma tem de nimic, căci Tu, Doamne, ești cu mine!	Mia Moldovan
12	Ce moștenire lăsăm ?.....	Carmen Busch
13	SINE DEO GLORIA	Naomi Bota
14	Strâng cuvântul tau...în inima mea.....	Angela Țiprișan
15	Destinat pentru sfințire	Simona Brâncovan
16	Judy Dunagan și Deana Williams.....	Interviu Rodica Baci
19	A răsărit lumina !.....	Elisabeta Popescu
20	Bucuria de a slujii copiilor	Echipa învățătorilor de Școala Duminicală
22	Ce înseamnă un stil de viață sănătos	Mihaela Berghianu
23	Dacă vrei să umbli pe apă trebuie să cobori din barcă.....	Lidia Aldea
24	Vizita la Sinagogă	Adela Butnar
26	Dumnezeu a chemat-o să scrie.....	Luciana Sand
28	Renunțarea la prejudecată, o provocare de actualitate.....	Aurica Laurențiu
31	Știați că?...Să zâmbim...!	
32	Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.....	Carmen Nistor
35	Crăciunul - o etapă în istoria mântuirii.....	Ana-Rodica Blăjan
36	Răsfăț dulce cu cocos....pentru prieteni.....	Laura Daradics
37	Biscuiții de ciocolată....de Crăciun.....	Carmen Busch
38	Nevoia unui bilanț spiritual.....	Claudia Dălălău
41	Gânduri pentru început de an.....	Naomi Bota

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica Betania, Târgu Mureș
Simona Brâncovan
Biserica Betania, Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica Noul Legământ, Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica Bethel, Târgu Mureș
Violeta Molonfălean
Biserica Filadelfia, Târgu Mureș
Adriana Someșan
Biserica Bethel, Târgu Mureș
Imagine copertă spate Dan Câmpean

CORECTURĂ GRAMATICALĂ:

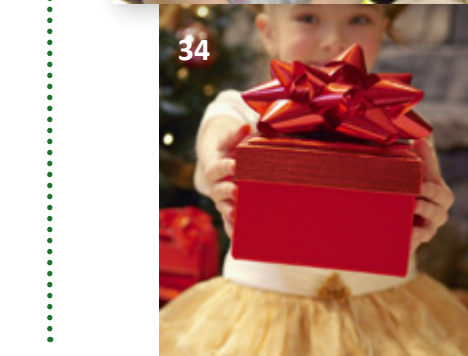
Luciana Sand

DESIGN:

Vasile Treabă
Ruxandra Sămărghișan

TIPĂRIT DE:

Apostrof Tipo, Tg. Mureș

Sărbători fericite !

An de an așteptăm cu emoție sărbătorile, ne dorim de fiecare dată să fie cele mai reușite, să avem parte de liniște și odihnă în mijlocul familiilor noastre. Facem pregătiri din greu și depunem tot efortul pentru a avea sărbători fericite. Si totuși urarea “ sărbători fericite ” este uneori rostită mecanic, fără măcar să ne gândim la ea, fără să convingem de căldura inimii noastre, asemenea salutului englezesc “ how do you do ? ” sau “ how are you ? ” la care nimeni nu așteaptă un răspuns concret.

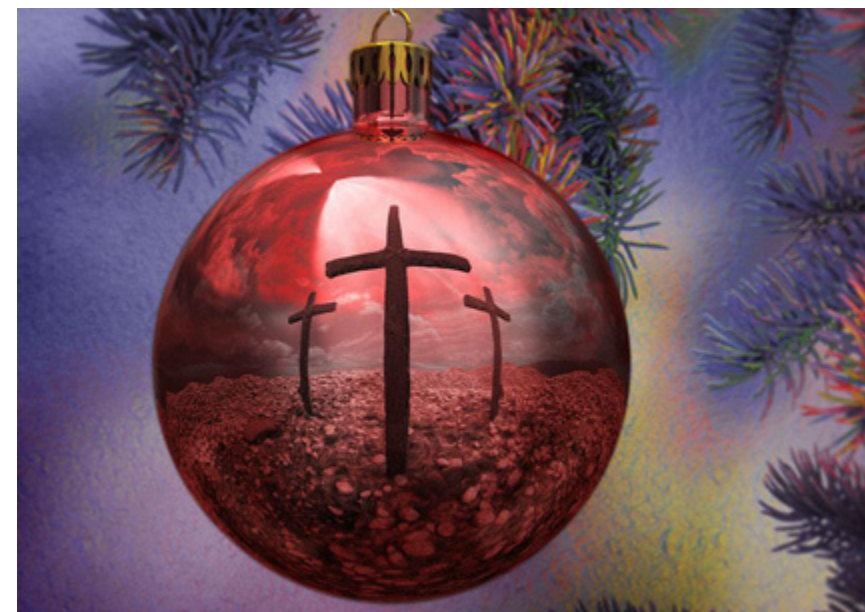
Crăciunul este momentul în care ne așteptăm să trăim zile frumoase alături de cei dragi, să primim acceptare și apreciere și chiar cadouri. Dar în realitate știm că se întâmplă adesea să experimentăm contrariul, în loc de prețuire primim altceva, în loc de odihnă avem stres și așa mai departe. Uneori sărbătorile ne găsesc bolnavi sau în criză financiară, alții întristați. Ei... cum poți să ai sărbători fericite în aceste condiții? Adesea mă întrebam cum reușesc unii să aibă totul perfect de sărbători, odihnă, bucurie, pace, apreciere din partea celorlalți, sănătate, bunăstare? Ani de-a rândul am căutat și eu diferite “ rețete ” pentru sărbători fericite.

Am descoperit, după multe cercetări, că toți oamenii din toate timpurile căutau fericirea și puțini sunt cei ce au trăit-o cu adevărat. Regele David în Psalmul 4 identifică această întrebare frecventă “ cine ne va arăta fericirea ” și răspunde : “ fă să răsară peste noi Lumina feței Tale Doamne ”, arătând că nu poate să existe fericire în afara unei relații cu Dumnezeu.

Evangelistul Matei în capitolul 5 ne prezintă cele 9 principii ale fericirii, redând predica de pe Munte a Domnului Isus, cunoscută și sub numele de Constituția Împărăției Cerurilor!

Matei 5:3-12

3. Fericți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.
4. Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.
5. Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.
6. Fericți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor satura.
7. Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.
8. Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.
9. Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.
10. Fericți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.
11. Fericți veți fi voi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minșind din pricina Mea.
12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, că așa au prigunit pe proorocii cei dinainte de voi.

“ Slava Lui Dumnezeu în locurile preaînalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. ”

Concluzia este că pentru a fi fericit cu adevărat trebuie să trăiești pe pământ ca și în ceruri, acesta fiind chiar planul Lui Dumnezeu, deși unii oameni resping aceste principii, deoarece ele sunt prea înalte, după părerea lor sau imposibil de realizat. Dar Domnul Isus Hristos ne cheamă la o schimbare a gândirii, care se produce studiind Cuvântul Său și înțelegând planul Lui Dumnezeu de salvare a omenirii în ansamblul său.

Dacă adăugăm la tabloul din Betleem și tabloul de la cruce vom vedea că Dumnezeu L-a dat pe Hristos pentru ca oamenii să fie salvați și fericți, astfel ne vom putea bucura pe deplin la sărbătoarea Nașterii Domnului. Isus Hristos este Fiul Lui Dumnezeu care s-a născut în Betleem pentru a aduce pe pământ Împărăția Lui Dumnezeu, pentru a ne face posibilă comuniunea cu Dumnezeu și intrarea în familia cerească. În Hristos au fost reunite lucrurile din ceruri și cele de pe pământ (Efeseni 1:10) El însuși ne-a învățat să ne rugăm : “ Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, și pe pământ ”. (Matei 6:10)

El este cel care ne-a ales din orice națiune și din orice generație pentru a fi împreună cetățeni cu sfinții în Împărăția Sa, având roluri de regi și preoți așa cum El însuși are.

El este cel care a “ dezbrăcat domniile și stăpânirile, și le-a făcut de rușine înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce ” astfel încât noi să nu mai fim dominați de aceste puteri ale întunericului și să trăim o viață de libertate, după principiile cerești încât să putem experimenta starea de fericire indiferent de situațiile cu care ne confruntăm !

Să ne alăturăm corului de îngeri intonând din toată inima noastră :

“ Slavă Lui Dumnezeu în locurile preaînalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. ”

Vă doresc tuturor sărbători fericite și pace în inimile voastre.

Rodica Baci
Biserica Betania, Tg.Mureș

Meditație !

Virginia Rusu,
Biserica Golgota - Cornești

CĂLĂTORESC.....
PRIVESC SPRE ȚINTĂ
DE -AICI DIN VALE.
CE MULTE AU FOST
ÎNDURĂRILE TALE !

MEDITEZ...
DOAMNE, ADESEA PARCĂ VISEZ
C-AM AJUNS SUS
PE PLAIURILE TALE.
MĂ ÎNTĂRESC...

ȘI PRIVESC DIN NOU
CĂTRE TEL,
CU GÂNDUL ÎNTREG
NUMAI LA EL.

CLĂDESC.
SPUN LA TOȚI
CE-S ÎN JURUL MEU,
MÂNTUIREA, E DARUL CEL DĂ DUMNEZEU.

PERSEVEREZ...
ȘI CÂND NU VĂD
DE ÎNDATĂ VREO REZOLVARE,
ȘTIU CĂ TOATE-S ÎN MÂINILE SALE.

CRED...
ȘI ATUNCI CÂND BARCA SE CLATINĂ
CÂND VALURILE-S MARI
ȘTIU CĂ BRAȚELE LUI SUNT CELE MAI TARI.

MĂ RESEMNEZ...
CÂND GREȘESC,
MĂ ÎNTORC ÎNSPRE MINE
ȘI MĂ POCĂIESC.

DOAMNE ,
CE BINE E CU TINE
ÎN TOATĂ CĂLĂTORIA.
ȚIE ȚI-AM ACORDAT
SUPREMAȚIA.
ASCULT...
CEASUL VREMII MAI BATE .
TIMPUL.....EL PUNE CAPĂT
LA TOATE.

DOAMNE ,
CÂTE STAȚII MAI SUNT
ÎN CĂLĂTORIA MEA?

CÂTĂ MEDITARE... ?
CÂTĂ TĂRIE ?
CÂTĂ ZIDIRE... ?
CÂTĂ PERSEVERENȚĂ ... ?
CÂTĂ CREDINȚĂ... ?
CÂTĂ RESEMNARE... ?
VREAU ÎN TOATE SĂ-ȚI DAU ASCULTARE !

PRIVESC DIN NOU
CĂTRE ȚINTĂ.
VREAU ÎN FIECARE MOMENT
SĂ NU PIERD DIN VEDERE
MĂREȚUL EVENIMENT.

ROTESC MEREU
AICI ÎN VALE ...
CE MULTE SUNT
ÎNDURĂRILE TALE !

AMIN!!

Un prinț în zdrențe

Au trecut mii de ani și povestea Crăciunului încă se repetă.

O noapte plină de temeri și frustrări s-a transformat într-un motiv de sărbătoare pentru mulți oameni. Noi ne amintim cu drag de îngerii care au cântat, de păstorii care și-au lăsat turmele pentru a se închina, de magii care au călătorit cu daruri, dar de prea puține ori ne gândim la nesiguranța și speranțele pierdute din acea noapte.

Capul familiei: Iosif trebuia să găsească o soluție, un loc de poposire. După multe refuzuri, cu orgoliul rănit și cu o soție care trebuia să nască, obosit după un drum lung, cu siguranță inima lui nu era plină de pace și bucurie.

Maria știa că va împlini porunca divină, dar circumstanțele care duceau la împlinirea acestui plan au fost de multe ori de neînțeles, poate uneori chiar dezamăgitoare.

Noaptea adâncă, lipsa unui loc de odihnă, durerile insuportabile ale nașteii, oboseala acumulată pe drumul ce l-au străbătut cu siguranță i-au umbrat entuziasmul și i-au umplut inima de nesiguranță și îndoială.

Orice părinte dorește cele mai bune condiții pentru copilul lor, Iosif și Maria i-au putut oferi o iese.

Finalul acestei nopți pline de dezamăgire și agonie este neașteptat: un prinț în zdrențe....dar de fapt acesta a fost doar începutul, pentru că în mijlocul acelei nopți întunecate s-a născut Lumina.

Spuneam la început că povestea Crăciunului se repetă încă, pentru că deși s-au schimbat foarte mult lucrurile în lumea în care trăim, modul de lucru a Lui Dumnezeu a rămas neschimbat. El și acum va folosi o noapte plină de temeri și frustrări pentru a naște în tine iubire de cer.

Nu lăsa zdrențele să îți ia privirea de la Prinț, pentru că așa cum s-a spus de multe ori și în multe feluri: ceea ce pare a fi sfârșitul e de fapt un nou început.

Poate pentru tine iubită cititoare noaptea plină de temeri este: un vis neîmplinit, pierderea unei persoane dragi, o boală cu care trebuie să te lupți, lipsuri financiare, un copil care nu te ascultă deși investești atât de mult în el, o iubire care s-a stins, colegi de școală ce pun presiune asupra ta, lipsa unui loc de muncă, un examen picat, o căsnicie care stă să se destrame, neîmplinire sufletească, și câte alte provocări nu îți pot întrista sufletul și umbri bucuria chiar și în această frumoasă perioadă a sărbătorilor.

Daniela Rotar
Biserica Filadelfia, Târgu-Mureș

**”Cât pentru mine fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu, pe Domnul Dumnezeu
Îl fac locul meu de adăpost, ca să povestesc toate lucrările Tale.”(Ps.73:28)**

Deși nu se așteptau la acest lucru, iar mama își pregătea inima pentru o veste sumbra - un alt copil pierdut- Ioana striga prin scâncetul ei : ”vreau să trăiesc!”. Medicul pediatru în urma consultației și obligat fiind prin lege - pentru că toți copilașii de peste 24 de săptămâni care au semne vitale trebuie trimiși urgent la un centru specializat , iar cel mai apropiat era la Târgu Mureș - a solicitat transportul Ambulanței pentru transferul Ioanei.

Când am preluat-o din incubatorul de transport al Ambulanței, am văzut ”ceva” mic, vinețiu, cu ochii lipiți, iar dintr-o guriță cât o boabă de mază ieșea un scâncet continuu. Acea făptură plâpândă parcă se temea să tacă, știind că CINEVA îi o va auzi: „Strig cu glasul meu către Dumnezeu și El mă va asculta ”(Ps 77:1).

Am așezat-o în incubator ca să se încălzească și i-am dat tratamentul și îngrijirile necesare. Pentru acești copii născuți atât de devreme, prin tratament ”special” medicina încearcă să asigure o ”burtică” artificială - un incubator cu o anumită căldură și umiditate, oxigen, iar hrana (laptele) se administrează printr-un tub subțire de silicon care se introduce prin guriță în stomac. Dacă nu apar complicațiile specifice prematurilor (boli respiratorii grave, infecții grave, hemoragii craniene, enterocolite sau afecțiuni ale vederii), atunci creșterea lor se face lent, aproximativ 10 grame/zi. Deci drumul până la externarea din spital durează pe perioada celor 3-4 luni cu care s-a născut mai devreme.

Prima mea uimire a fost când am văzut că respiră singură și că nu are nevoie să fie conectată la un aparat care să ”respire” în locul ei. I-am asigurat un supliment de oxigen printr-un aparat montat la nivelul nasului care oferă presiune oxigenului spre plămânii ei,

ajutând-o să își mențină aerul inspirat . În a patra zi de viață a Ioanei, s-a internat și mama ei (până atunci ea fusese îngrijită în spitalul, unde născuse). Era înlăcrimată și tristă știind riscurile foarte mari de deces ale fetei, datorită vârstei atât de fragede, mărturisindu-mi că era pregătită de înmormântare. Când i-am spus că Ioana evolua uimitor de bine, a

aminteam Cuvântul Domnului iar: ”Pe Tine mă sprijinesc din pântecul mamei mele, Tu ești Binefăcătorul meu încă din pântecul mamei mele; pe Tine Te laud fără încetare.”(Ps. 71:6).

Așa au trecut 13 săptămâni , de har și binecuvântare. Nu a fost ușor, mai ales pentru mama care a suportat dezavantajele unei spitalizări atât de lungi, dar bucuria cea mai mare a venit în 12 decembrie 2012 când s-a externat împreună cu Ioana care avea greutatea de 2000 gr. A fost un moment emoționant, cu lacrimi de bucurie și biruință. Am gustat și am văzut ce bun este Domnul, împreună cu familia acestei micuțe. Dumnezeu le dăruise copilul mult așteptat și pentru care s-au rugat cu atât de multă credință!

La plecare, mi-am amintit câte un verset pentru fiecare dintre ei, pentru părinți- ”Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă , lângă toți cei ce-L cheamă cu toată inima, El împlinește dorințele celor ce se tem de El...” Ps.145:18-19 și pentru Ioana - ”Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea, voi istorisi toate minunile Lui “ (Ps 9:1).

În ceea ce mă privește, Dumnezeu m-a binecuvântat să trăiesc harul de a fi ”împreună lucrătoare și biruitoare cu El”, mi-a arătat că El este și AZI un Dumnezeu al minunilor , mi-a arătat că viața este doar din El și prin El, că mai presus de medicină există o altă știință. O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele, este prea înaltă ca să-o pot prinde.

P.S: Astăzi Ioana are vârsta de 1 an și 3 luni și se dezvoltă normal, asemeni unui copil de aceeași vârstă și născut la termen. Parcă nu s-ar fi întâmplat nimic..decât O MARE MINUNE!!Aleluia!!

*Carmen Movileanu,
Biserica Noul Legământ, Târgu Mureș*

Un miracol ...numit Ioana

11 septembrie 2011...era spre 1 noaptea...deși puțin obosită după o zi de gardă, mă așezasem lângă marginea patului în camera de gardă pentru a petrece cel mai frumos moment din zi: întâlnirea cu Dumnezeu în rugăciune. Îi aduceam mulțumire pentru încă o zi biruitoare alături de El și prin El, pentru ocrotirea secției în care lucram, încheind – ca de fiecare dată - prin a-l aduce în Brațele Lui protectoare toți copilașii născuți, mamele lor, personalul care lucra pe secție și...întreg orașul.

Cum eram la etajul 9, de acolo de sus, parcă ”auzeam” liniștea ce domnea peste oraș...De multe ori îmi dau lacrimile când mă gândesc că - ”sunt împreună lucrătoare cu Dumnezeu”- pentru că e o onoare deosebită și o binecuvântare mare pentru mine să pot sluji acestor ”îngerași” care se nasc în secția aceasta. De fiecare dată admir făpturile plâpânde, dar atât de minunate plămădite de Creatorul desăvârșit și, deși face parte

din consultul medical examinarea atentă a fiecărui copilaș, profit de fiecare ocazie pentru a admira cât de minunat ne-a creat Dumnezeu!

Tăcerea a fost întreruptă de un telefon...eram anunțată de o colegă dintr-o altă maternitate din județ că îmi va transfera o fetiță foarte mică cu vârsta de 24-25 săptămâni-deci **născută cu aproape 4 luni mai repede de termen, și cu o greutate de 850 de grame.**

Trebuie să spun că Dumnezeu m-a binecuvântat să lucrez într-o secție cu cadre medicale și aparatură performante, specializate pentru tratarea și îngrijirea unor astfel de ”nou-născuți speciali”...

Era 3 noaptea când am văzut-o și am luat-o în brațe pe IOANA (mai degrabă în palmă, căci era cât palma mea de mică). Și acum îmi amintesc scâncetul ei stins... era epuizată de evenimentele care se petrecuseră în ”viața” ei de 2 ore, pentru că aceasta era vârsta ei când a ajuns pe secția unde lucram,o naștere într-o tăviță

**”...o naștere într-o tăviță rece,
de metal.”**

rece de metal, apoi un transport într-o ambulanță, coridoare lungi în spitalul actual...un drum parcă interminabil...

Trebuie să vă spun întâi, ceea ce eu nu aflasem decât după 4 zile de la internarea ei. Mama acestei fetei mai avusese în urmă cu un an o sarcină , pe care însă o pierduse spontan, cam pe la 22 săptămâni de sarcină . Din punct de vedere medical un făt care se ”naște” sub 24 săptămâni de sarcină e considerat avort, deci nu are șanse să trăiască, iar sarcina actuală ar fi trebuit să se finalizeze cam prin decembrie 2011. Pentru că și de data aceasta travaliul pornise cu mult mai devreme (24/25 săptămâni), medicii din spital au crezut că istoria se repetă, că va fi din nou un avort spontan și că fetița nu va avea doar câteva ore de viață. Dar Dumnezeu avea un alt plan! Slavă Lui!

Tu ești Fiul Meu...

În trecut Dumnezeu le-a vorbit strămoșilor noștri de multe ori și în multe feluri, prin profeți, însă în aceste zile de pe urmă El ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut veacurile. El este oglindirea Slavei și reprezentarea exactă a naturii Lui. El susține toate lucrurile prin Cuvântul Său puternic. După ce a realizat curățirea de păcate, S-a așezat la dreapta Măreției, în înălțimi. A fost făcut cu atât mai mare decât îngerii, cu cât Numele pe care l-a moștenit este mai mare decât a lor. Căci căruia dintre îngeri i-a zis vreodată: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi te-am născut!”

***Și din nou:
„Eu voi fi Tatăl Lui, iar El va fi Fiul Meu!” (Evrei 1:1-5)***

Dumnezeu Tatăl își găsește plăcerea în Acela prin care au fost făcute toate lucrurile „care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și nevăzute”(Coloseni 1:16). În calitatea Sa de Creator, El își iubește creația și a îndeplinit sacrificiul suprem pentru a o recupera din mâinile morții. Dumnezeu a dorit să împace lumea răzvrătită și păcătoasă cu Sine „prin El”(1:20), adică prin Isus Cristos. Apostolul Pavel declară cu convingere că „este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Cristos”(1 Timotei 2:5). Prin El avem și pacea care a fost și este posibilă „numai prin sângele crucii Lui”. Fără crucea Lui omenirea nu ar fi avut nici o șansă de salvare.

În decursul epistolelor pauline vedem că Fiul lui Dumnezeu Tatăl este Cel prin care păcătoșii sunt mântuiți, fiind gata să arate îndurare față de orice om. El a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dorința Sa fiind „ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului(Timotei 2:4).

Epistola către coloseni afirmă preexistența Fiului lui Dumnezeu, și anume că Acesta există din veșnicie, mai dinainte de a fi existat vreun lucru anume sau vreo ființă: „El este mai înainte de toate lucrurile și toate se țin prin El”(1:17). Cristos nu este doar Creatorul lumii, ci și Acela care îi susține existența în mod constant. El are întâietate în toate lucrurile.

Așadar El este „Capul trupului, al Bisericii”(1:18). Pavel compară Biserica lui Cristos cu un trup omenesc, cu trupul lui Cristos(1:24), în care fiecare mădular își are locul, rostul și importanța lui. Și, ducând comparația mai departe, apostolul îl identifică pe Cristos drept Cap al acestui trup, ceea ce sugerează nevoia de supunere și ascultare a membrilor Bisericii față de Cristos. El a devenit totodată „piatra din capul unghiului”(Efeseni 2:20), Cel care a așezat temeliele Bisericii și prin a cărui putere Biserica se dezvoltă și își împlinește misiunea.

„El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși nu a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci s-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și L-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ și orice limbă să mărturisească spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Cristos este Domnul”(Filipeni 2:6-11)

Fiul divin a fost modul în care Dumnezeu a hotărât să vorbească oamenilor. El, Cristos, S-a întrupat pentru ca oamenii să audă vocea lui Dumnezeu vorbindu-le prin intermediul Său. Hristos este mai presus de orice înger.

El este Acela căruia îngerii trebuie să I se închine. În ciuda acestui fapt El a renunțat la slava cerească și a luat chipul unui om obișnuit, fiind ispitit ca orice ființă umană pentru ca să poată „să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți”(Evrei 2:18). Întrucât a fost ispitit ca orice alt om, Hristos este astăzi un Mare Preot milos care înțelege puterea ispitei, dar care, în același timp, le oferă tuturor exemplul unei vieți de biruință împotriva ispitelor și a păcatului(4:15). Deși era divin prin natura Sa, Hristos a suferit ca orice alt om, „în zilele vieții Sale pământești”, trăind prin puterea rugăciunii și strigând cu lacrimi către Tatăl.

Dumnezeu L-a încununat apoi cu „slavă și cu cinste din pricina morții pe care a suferit-o”(2:9), cu o slavă mai mare decât a profetului Moise(3:3). Hristos a fost numit Marele Preot după rânduiala preoțească a lui Melhisedec,”nu prin puterea vreunei porunci pământești, ci prin puterea unei vieți nepieritoare(7:16). Spre deosebire de preoția aaronică, transmisă din tată în fiu, preoția lui Hristos este una veșnică(7:21,24). El este un Mare Preot care nu are nevoie, la fel ca preoții Vechiului Testament, să aducă jertfe, pentru că mijlocirea Sa preoțească este făcută în virtutea jertfei supreme, singulare, de la cruce. El este Mijlocitorul nostru în cadrul legământului nou pe care Dumnezeu l-a încheiat cu noi, oamenii. El mijlocește în Sanctuarul din ceruri pentru fiecare dintre noi..

Pavel și-a exprimat adesea convingerea profundă că moartea este o realitate fără viitor tocmai pentru că Isus a învins-o și urmează să îi învie și pe cei credincioși Lui... dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El.(2:8). El a biruit lumea și cu El împreună vom fi și noi biruitori.

Acesta este Fiul Meu în care îmi găsesc plăcerea, zice Tatăl...prețuiți-L și aduceți-i toată închinarea, toată adorarea în aceste minunate momente ale nașterii Sale...A Lui este Slava și Gloria în veci! Amin.

**Bibliografie:
Biblia NTR (Noua Traducere a Bibliei)
Curs de citire a Bibliei,
Manualul 15 – Institutul Sola Scriptura**

***Camelia Mărginean,
Biserica Filadelfia, Tg. Mureș***

NU MĂ TEM DE NIMIC, CĂCI TU, DOAMNE EȘTI CU MINE!

Sunt studentă în anul IV la UMF-Tg.Mures Asistență Medicală Generală, am 22 ani și încă din anii copilăriei am avut o pasiune pentru misiune și în special pentru Africa. M-am rugat mult să pot pleca în Africa, dar am abandonat gândul acesta, deoarece nu credeam că aş putea vreodata pleca.

În Iunie 2012, verișorul meu, Alin Belean m-a întrebat dacă n-aș vrea să merg în misiune 2 săptămâni în Africa-Senegal și Guinea-Bissau ca asistentă medicală. Waww...nu-mi venea să cred că visul meu se poate împlini. Bineînțeles că am acceptat și din acel moment am început să mă rog ca Domnul să-mi descopere planul Lui pe care îl are pentru mine. Ca să pot pleca trebuia să-mi plătesc biletul de avion-1000\$ plus vizele pt cele două țări.

O experiență care m-a întărit mult în credință a fost momentul în care trebuia să-mi plătesc biletul iar eu nu aveam nici-un ban. Din iunie m-am tot rugat Domnului și am zis că dacă e voia Lui să plec, atunci știu că El îmi va trimite banii aceștia. Era luna septembrie însă Domnul continua să tacă. Mai era o săptămână și tot nu aveam banii...mă rugam, dar Domnul nu mi-a răspuns până în ultima zi. Dumnezeu a lucrat într-un mod așa de minunat și mi-a trimis toți banii de care am avut nevoie. Nu mi-a trimis nici mai repede nici mai târziu ci exact la momentul potrivit. Astfel am învățat să mă încred mai mult în El. Ce minunat este Dumnezeu!

De asemenea Dumnezeu s-a îngrijit de nevoile echipei pentru proiectele pe care le-am avut, am dus medicamente pentru cei de acolo, bomboane pentru copii și bani pentru misionarii de acolo.

Am avut multe piedici și împotriviri. Mulți mi-au zis: “Ce-i cu tine, tu nu ști ce e acolo, vei lua boli, ce-ți trebuie să mergi la sălbaticii aceia?” sau “Tu misionară? Asta nu e de tine” și mulți îmi ziceau doar cuvinte de descurajare și am avut o perioadă de timp doar frică și nesiguranță. Dar mulțumesc Domnului pentru cei care m-au susținut și s-au rugat pentru mine, și am putut trece

“Am fost în sate, în școli și tratam copii, adulți și le dădeam medicamente. Mulți aveau malarie, infecții în urechi, erau subnutriți sau aveau diferite infecții de piele.”

peste toate piedicile pentru că știam că e planul Domnului să plec și nimeni și nimic nu mă va împiedica!

Ziua plecării se apropia, iar eu foarte entuziasmată părăsesc Tg-Mures și plec la Arad unde ne întâlnim o parte din membrii misiunii Youth 4 The Kingdom (www.y4k.com) avându-l ca lider pe Marius Chelmagan, iar în 2 noiembrie zburam spre Dakar, capitala Senegalului. Parcă era totul doar un vis, dar nu! Valul acela de căldură pe care l-am simțit când am coborât din avion m-a trezit la realitate...deci chiar sunt în Africa... Doamne îți mulțumesc!

Am fost 21 de persoane, împărțiți în mai multe echipe: echipa medicală, echipa de evanghelizare, echipa de mecanici, iar mai târziu a venit și echipa de constructori. Am stat câteva zile în Senegal unde am lucrat cu copiii străzii. O familie de misionari din Brazilia Jose și Marli se ocupă de lucrarea aceasta și din cauza aceasta, în timp ce noi eram acolo Jose a fost arestat și acum este încă în închisoare, iar el are diabet și probleme cu inima și nu e deloc ușor. Ne-am rugat și încă mijlocim înaintea Domnului pentru eliberarea lui, numai El știe de ce trebuie să fie așa!

Apoi am plecat în Guinea-Bissau. Este una dintre cele mai mici și sărace state din Africa. Aici venitul pe cap de locuitor este unul din cele mai scăzute din lume. Are o populație de 1,5 mil locuitori, 10% din copiii născuți mor la naștere, 20% dintre copii mor până la vârsta de 5 ani din cauza bolilor și a sărăciei. Vârsta medie este de 19,6 ani, 60% din populație este sub 17 ani; 88% au venitul sub 1\$ pe zi și 88% sunt musulmani.

Am fost în sate, în școli și tratam copii, adulți și le dădeam medicamente. Mulți aveau malarie, infecții în urechi, erau subnutriți sau aveau diferite infecții de piele. După ce îi tratam ne rugam pentru ei, cântam împreună cu ei și astfel am putut să le vestim Evanghelia. Dacă oamenii aceștia știu să facă un lucru bun, atunci acesta este cântecul. Au un stil de închinare foarte diferit față de noi. Cântau cu toată inima, iar bătutul din palme și dansul nu lipseau niciodată.

E așa mare sărăcia, mizeria, sunt multe boli, apa nu e potabilă, mâncarea e puțină și săracă, nu este curent electric,

iar căldura te sufocă...și totuși cu toate acestea ei trăiesc acolo și asta e viața pe care o au. Mănâncă de obicei doar o dată pe zi, iar dacă mai rămâne mâncare o consumă a doua zi dimineața. Îmi era așa milă de ei, și de multe ori stăteam pur și simplu și nu știam ce să fac, cu ce să încep? Am putut să-i ajutăm, dar era așa de puțin în comparație cu nevoile acestora. Oare când vom învăța să prețuim fiecare felie de pâine ce o avem pe masă? Doamne ajută-ne să fim mulțumitori pentru lucrurile pe care le avem-chiar și atunci când sunt mai puține...alții doar visează la ele.

Mă rog și cred că Domnul va deschide ușile spre civilizație și vor fi oameni care să fie gata să meargă să-i ajute.

Lupta spirituală e foarte mare. Sunt multe ritualuri și practici vrăjitorești. Am fost într-un sat și misionarul de acolo ne-a arătat un copac foarte mare, acolo au fost îngropați de vii 10 băieți, 10 fete și 10 din fiecare animal pe care-l aveau, ca jertfa pentru spirite și ca o protecție a demonilor pentru sat. E o putere a întunerului foarte mare și e foarte greu să lucrezi din punct de vedere spiritual aici.

Oamenii sunt așa de triști și de apăsati de aceste duhuri. Mulți aveau la gât înșirate oase sau perinițe negre, sau la mână, picior sau brâu aveau legată o ață neagră ca semn al închinării lor vrăjitorilor. Cred că până Domnul nu se va atinge de ei și le va schimba inima, mintea și toata viața lor, ei nu vor scapa de sub jugul acesta al Diavolului. Domnul sa aiba mila de ei!

Un lucru care m-a impresionat a fost devotamentul pentru religia lor. În prima noapte când am ajuns, m-am trezit foarte speriată când au început să cânte, strigau atât de tare și nu știam ce se întâmplă. Apoi am aflat că în fiecare dimineață la ora 05:00 musulmanii sunt chemați la rugăciune. Moscheea era chiar în spatele casei unde eram noi.

Africa este locul unor experiențe deosebite...este locul unde ești nevoit să înveți uneori să faci lucruri din nimic, să înveți să economisești cât mai mult și să nu visezi la “avioane”. Este locul în care relația cu Dumnezeu este primul și cel mai important lucru.

„În fiecare zi am avut lupte

și cel rău încerca să împiedice lucrarea

dar, Domnul ne-a dat biruință

... binecuvântat să fie EL !”

Am avut o experiență binecuvântată și Dumnezeu m-a schimbat prin această misiune într-un mod deosebit. Domnul ne-a păzit și ne-a călăuzit, ne-a ferit de boli, ne-a păzit de atacul demonic. În fiecare zi am avut lupte și cel rău încerca să împiedice lucrarea, dar Domnul ne-a dat biruință și ne-a ajutat să ne întoarcem cu bine acasă. Binecuvântat să fie El care nu ne lasă niciodată singuri. E așa de frumos când te încrezi pe deplin în brațele Lui și îi dăm Lui orice frică, temere sau orice fel de problemă pe care o avem.

Mulțumesc Domnului pentru toți aceia care ne-au susținut în rugăciune, multumesc pentru aceia care s-au implicat și financiar și au fost o mână de ajutor pentru această lucrare. Nu uitați să vă rugați pentru lucrarea de misiune și pentru misionari și fie ca Evanghelia să aducă roade și în lumea musulmană. Sărbătorile Nașterii Domnului sunt gata să fie sărbătorite. Haideți să simțim și să fim sensibili cu cei nevoiași și dacă putem să facem o bucurie, să nu stăm nepăsători.

Mulțumesc Domnului pentru Harul și bunătatea Lui pe care o are pentru noi. Suntem atât de binecuvântați că ne-am născut în România și de multe ori nici nu realizăm asta. Fie ca Pruncul născut în ieslea Betleem să se nască și în inimile poporului african.

Domnul Dumnezeu să vă dăruiască Sărbători binecuvântate întregii familii. Crăciun fericit! Fiți binecuvântați!

Mia Moldovan
Biserica Penticostală - Cornești

Ce moștenire lăsăm?

Sunt mamă a patru copilași pe care îi consider cea mai mare binecuvântare de la Domnul. Și ca orice părinte care este și urmaș al lui Hristos, mi-am pus adesea întrebarea: „Ce moștenire las copiilor mei, atât alor mei cât și celor spirituali?”

Călătoria este adesea una lungă pentru noi creștinii și deși cei mai mulți dintre noi o începem cu entuziasm și anticipare, undeva de-a lungul drumului ne trezim blazați, și uneori confuzați. Și ispita este să rămânem așa, hotărâți să terminăm călătoria dar fără să ne preocupe cum o facem.

Și continuăm în același ritm: obosiți, plictisiți și câteodată chiar nepăsători. Și uităm să ne uităm în urma noastră. Ce văd cei din spatele nostru? Umeri căzuți? Pas săltat? Oameni singuratici? Relații atrăgătoare? Îi ținem la distanță sau încercăm să ni-i apropiem și le permitem să privească în viața noastră, să învețe din încercările noastre, din provocările și succesele noastre?

Este luna Decembrie, în care cei mai mulți dintre noi căutăm să formăm

tradiții, amintiri care să ne apropie de Hristos și unii de alții. Haideți să o facem conștienți de generația ce ne urmează. Dacă ești părinte modelează valori pe care dorești să le vezi în viața copiilor tăi. Dacă esti mentor, părinte spiritual, sau simplu călător (evident că cineva te urmează) rămâi conștient de valorile modelate.

Una dintre valorile la care ne-am oprit noi ca și familie luna aceasta este generozitatea. Fetițelor mele, de grădiniță (grupa mare) respectiv clasa I li s-a prezentat oportunitatea de a dăru cadouri unor copii defavorizați.

Au fost imediat de acord până când le-am explicat că trebuie să își cheltuiască proprii bănuți (economiiile și banii de cheltuielă). Apoi au urmat ceva “negocieri” și explicații, și mă bucur că ele au înțeles că nu dăruim numai atunci când e convenabil sau ușor, ci și sacrificial. Nu numai că au fost de acord să își dea banii, au vrut să afle pentru cine cumpără, au fost ele însele la cumpărături și vor merge personal să dea cadourile la un orfelinat.

Am avut marea binecuvântare să experimentăm recent generozitatea sacrificială ca și familie, din partea bisericii noastre Betania. Timp de șase săptămâni circumstanțele au fost de așa natură că a trebuit să fiu în repaos absolut timp de șase săptămâni, fără posibilitatea de a mă îngriji de familie și de casă. Dar nu ne-am simțit nici o clipă singuri: începând de la rugăciuni, vizite la domiciliu, mâncare pentru familie, telefoane și mesaje de încurajare, familia Betania a fost alături de noi și au modelat aceasta valoare atât nouă ca și familie cât și creștinilor din biserici istorice tradiționale, din viața noastră.

Impactul a fost mai mare decât ne imaginam noi, și suntem mândri de genul de relații promovate în Biserica noastră.

Deci dragi cititoare fiți generoase și promovați această valoare în acest sezon în care sărbătorim cel mai mare gest de **GENEROZITATE**.

*Cu multă dragoste,
Carmen Busch
Biserica Betania, Tg.Mureș*

SINE DEO GLORIA

Cum am putea sărbători același eveniment de 20, 30, 40, 60 de ori, dar să-l primim cu bucurie genuină și să îl trăim cu entuziasmul unui copil?

Uneori nici chiar celebrarea propriei zile de naștere nu mai e o sărbătoare; fiindcă s-a petrecut de prea multe ori și e greu să o mai prețuim.

Suntem căutători de rarități, evenimente unice, recorduri, spectaculos, miraculos, ceva diferit... însă dacă miracolul se repetă, își pierde statutul de miracol, și implicit valoarea.

Cum am putea simți diferit Crăciunul când miracolul nașterii devine o rutină anuală, fiindcă e aceea naștere de care am auzit atât de des? Oare nu cumva cu trecerea timpului Crăciunul se transformă din aceea jucărie preferată, dorită și iubită în jucăria cea veche și uzată dată la o parte într-o cutie.

Am sărbătorit de prea multe ori Crăciunul pentru a mai simți ceva miraculos; deja ne-am obișnuit cu el. Dar vrem ceva mai mult, și astfel, în fiecare an încercăm să adăugăm ceva nou în sărbătoarea noastră pentru a-i da farmec, pentru a simți ceva diferit, pentru a nu ne lăsa prinși de rutină.

Parcă încercăm să ne îmbunătățim an de an Crăciunul din casele noastre pentru a potoli setea după ceva miraculos. Dar nu contextul exterior, nu casa, nu rețetele, nu garderoba trebuie schimbată pentru a trăi minunea, ci ochii inimii și ai minții.

Așa cum ne curățăm zăpada de pe parbrizul mașinii pentru a vedea clar și a reuși să ajungem la destinație, probabil ar trebui să curățăm fereastra prin care privim sărbătorile. Parcă pe nesimțite, această fereastră e tot mai

un parbriz curat e scopul în sine, ci a putea ajunge în siguranță la destinație. Ne e tot mai greu să privim clar măreția alegerii Celui Preaînalt de a se coborî în locul cel mai de jos al pământului, pentru noi, tocmai datorită aglomerării de nou, de griji, de preocupări de a avea un Crăciun fericit. Toate acestea acoperă claritatea “parbrizului” nostru și vedem tot mai mult “zăpada” și tot mai puțin iese.

Oare nu cumva nașterea lui Isus nu mai e ceva ce atrage, ceva miraculos fiindcă an de an lăsăm multe alte lucruri să-l fure din slavă? Puțin câte puțin, împărțim cinstea și gloria cuvenită Pruncului Cereș cu diverse noutăți și obișnuințe pământești. Cred că e greu să așteptăm să mai trăim o bucurie

mai lăsa nimic să-l fure din strălucire.

Nu doar să-l facem loc în sărbătoare, ci să îi oferim tronul inimii noastre. Mă rog pentru lumină divină și îndrumare, să putem vedea mărimea zăpezii ce s-a așezat pe fereastra prin care privim spre iese, să o dăm la o parte, să alergăm și să îngenunchiem înaintea Pruncului Împărat care merită toată slava.

Vestea nașterii e cea mai bună veste, valabilă pentru fiecare om și destinată a aduce o bucurie nesfârșită, a cărei valoare nu poate fi umbră de trecerea anilor! Să-l aducem închinarea noastră totală Dumnezeului întrupat și El ne va umple din nou și din nou cu râuri de bucurie!

*Naomi Bota,
Biserica Betania -Tg Mureș*

Biblia este singura carte care, asemenea unei biblioteci, cuprinde 66 de volume în care găsim: istorie și geografie, aventuri și spionaj, război și pace, pilde și profeții, poezii și cântece, promisiuni și mântuire, dar dincolo de toate acestea, Îl descoperim pe Dumnezeu împreună cu toate attributele care Îl însoțesc. Îl găsim nu numai pe Regele Regilor sau Împăratul Împăraților, nu numai pe Creatorul, ci mult mai mult. Îl vom găsi într-un mod personal pe Tata, pe Mântuitorul și Prietenul, Vindecătorul cel plin de iertare, pe Cel care mângâie și ia poverile...

Fiecare filă poartă pecetea dragostei divine: de vom asculta cu atenție, vom auzi bătăile inimii lui Dumnezeu și șoaptele pline de iubire care le însoțesc. Citind Biblia, de fapt, descoperim că ea ne citește pe noi: în măsura în care ni-L relevă pe Dumnezeu, în aceeași măsura ne descoperim pe noi înșine, cei adevărați, așa cum ne vede Dumnezeu, nu așa cum ne vedem noi, de multe ori, pentru că diavolul are interesul de a distorsiona imaginea lui Dumnezeu de pe chipul nostru. Scriptura nu ne condamnă, ci doar ne confruntă cu Adevărulș acest Adevăr ne aduce vindecare, eliberare, și face ca în viața noastră bucuria să nu fie o excepție, ci o stare permanentă, pentru că Isus este viu!

Biblia este manualul care cuprinde direcțiile și instrucțiunile cele mai clare în călătoria noastră spre cer. Întrebarea care se pune este următoarea: cum ne apropiem de Cuvântul lui Dumnezeu? Smerenia, reverența și rugăciunea n-ar trebui să lipsească atunci când ne apropiem de Scrisoarea lui de dragoste. Îmi amintesc cum se apropiiau bătrânii noștri de Scriptură; îl văd și astăzi pe tata, după osteneala zilei, spălându-și îndelung mâinile, rugându-se cu reverență, sărutând Biblia și abia apoi, cu multa sfială, îndrăznind s-o deschidă.

Strâng cuvântul tău.... ÎN INIMA MEA (PSALMUL 119:11)

Biblia nu trebuie citită din obligație sau ca pe o datorie zilnică, ci ca pe o necesitate zilnică, simțind foamea de a descoperi noi adevăruri, noi profunzimi despre Dumnezeu și despre noi. Ce har trăim astăzi să avem în bibliotecile noastre adevărate colecții de biblie de toate mărimile, în diverse traduceri, în atâtea moduri de prezentare, și nu pot să uit cum era altădată...

Personal, am avut prima biblie abia la 18 ani; pe atunci nu era abundența de acum. Cu câtă foame am citit-o!

Dar astăzi...? Mă tem că într-o zi îngerii vor folosi praful de pe biblie ca martor împotriva noastră la judecată. Ne propunem de atâtea ori, la început de an, să citim zilnic capitole întregi, primim pe email tot felul de planuri de citire sau calendare, și totuși...cât ne ține? Probabil că cei mai mulți dintre noi am merita adevărate premii de excelență la capitolul "intenții".

Este, oare, doar lectura îndeajuns? Dumnezeu vrea să facem din citirea Cuvântului o disciplină spirituală: concordanța, o carte devotională (și, bineînțeles, cafeaua de dimineață) ar trebui să fie nelipsite. În Faptele Apostolilor 17:11 găsim că ucenicii nu numai că citeau (lecturau), ci în fiecare zi cercetau Scriptura. Asta înseamnă să te oprești, să vezi cu adevărat ce vrea Dumnezeu să-ți vorbească, să mergi pe trimiteri, să vezi contextual, să vezi genul literar, să pui întrebări fiecărui cuvânt...

Scriptura se relevă doar acelor care sunt implicați cu mintea, cu inima, cu duhul, cu întreaga făptură...Când citim

Cuvântul suntem în audiență sfântă înaintea lui Dumnezeu! De aceea, orice altă preocupare este o pângărire. Gândurile, cuvintele, faptele noastre, să le subordonăm ascultării de Hristos, să lăsăm Biblia să pătrundă în toată ființa noastră, să ne "biblicizăm" toate celulele, așa cum zicea fratele Iosif Țon.

Pentru că se aproprie venirea Domnului, diavolul va face orice îi stă în putință pentru a ne distra atenția, fiindcă el știe foarte bine ce putere are Cuvântul. S-ar putea ca, în împrejurări nefavorabile, în încercări și ispitiri, să nu avem la îndemână Biblia deschisă la paragraful de care avem nevoie, dar dacă-l avem în inima, putem zice ca și Hristos: "Este scris..." Mă gândesc nu odată la cei ce au fost în închisorile comuniste, unde n-au rezistat cei puternici din punct de vedere fizic, ci doar aceia care au avut un zăcământ nesfârșit din Cuvântul Vieții. V-ați întrebat vreodată cum v-ați descurca, oare, dacă pentru o perioadă vi s-ar întrerupe orice mijloc de comunicare (telefon, internet, radio, presă, televizor)..? Imaginați-vă că sunteți singuri, închiși într-o încăpăre; câte zile credeți că ați rezista cu resursele pe care le aveți...?

Spun și eu, ca și Iosua altădată: "Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în eaș căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune."

Angela Țiprigan,
sursă: „Buletinul speranței”

Destinat pentru SFÎNȚIRE!

Trebuie să ne reamintim în mod constant care este scopul vieții noastre, nu putem afirma că suntem predestinați pentru fericire.

În zilele de astăzi, avem mult prea multe dorințe și interese care ne consumă și ne distrug viețile. Multe dintre acestea pot fi corecte, nobile, bune și unele dintre aceste chiar se vor împlini, dar între timp Dumnezeu va trebui să le diminueze importanța în ochii noștri.

Astfel încât să realizăm că singurul lucru care cu adevărat contează, este dacă o persoană îl va accepta pe acel Dumnzeu care o va face sfântă Indiferent de costuri, o persoană trebuie să aibă o relație corectă cu Dumnezeu.

Cred eu că am nevoie de sfințire? Cred eu că Dumnezeu poate să mă cuprindă în întreaga mea ființă și să mă sfințească?

Dacă prin argumentele tale biblice mă convingi că nu sunt sfânt, atunci am resentimente față de spusele tale. Predicarea evangheliei trezește un resentiment intens pentru că este desemnată să expună lipsa mea de sfințire, dar deasemnea trezește în mine o tânjire, o dorință intensă. Dumnezeu are doar un singur destin intenționat pentru umanitate- Sfințirea.

Singurul Său scop este să producă sfinți! Dumnezeu nu este o mașină eternă de binecuvântări pentru folosința oamenilor și nici nu a venit să ne mântuiască mânat doar din Milă, ci a venit să ne mântuiască pentru că ne-a creat să fim sfinți. Ispășirea prin crucea lui Hristos, înseamnă că Dumnezeu mă poate repune în unitate perfectă cu El prin moartea lui Isus Hristos, și o face fără a lăsa vreo mică rămășiță din mine care să persiste între mine "ca om" și El, Dumnezeu!

Nu te face părtaș nici măcar din simpatie pentru tine sau altcineva la orice practică sau comportament care nu se aliniază cu Dumnezeu Cel Sfânt. Sfințire înseamnă puritate absolută în umblare înaintea lui Dumnezeu, în cuvintele care îți ies din gură și orice gând din mintea ta, astfel încât să fii în stare să pui fiecare detaliu al vieții tale sub scrutina lui Dumnezeu Însuși.

„Destinul nostru nu este fericirea ori sănătatea ci Sfințenia...”

Sfințenia nu este ceva ce Dumnezeu îmi dă, ci ceea ce Dumnezeu mi-a dat și ceea ce expune viața mea!
("The Golden Book of Oswald Chambers")

Simona Brîncovan,
Biserica Betania -Tg. Mureș

Conferința Națională a Femeilor, Cluj-Napoca 2012

Judy Dunagan și Deana Williams

Emisiunea săptămânală „Pentru noi femeile” a postului Credo TV , a fost gazda unei întâlniri pline de învățătură și de lumină, o întâlnire în care invitatele noastre Judy Dunagan și Deana Williams ne-au împărtășit din viețile lor și din lucrarea în care Domnul le-a condus.

Judy Dunagan s-a aflat din nou în România, după 30 de ani pentru o conferință dedicată femeilor, care a avut loc în Cluj-Napoca și atât ea cât și Deana Williams sunt în prezent dedicate lucrării cu femeile, misiune a societății „Focus on the Family”, Colorado, SUA. Poveștile lor de viață și provocările prin care au trecut cu ajutorul Domnului sunt câteva dintre binecuvântările pe care le-am primit de la ele în timpul pe care l-am petrecut împreună pe parcursul șederii lor în România. Iată câteva dintre momentele pe care le-am împărtășit.

Deana: Pentru mine, România e minunată. Femeile de aici sunt așa de bune, atât de iubitoare și foarte amabile. Am simțit iubirea lui Dumnezeu prin ele și mi-aș dori să revin curând.

Judy: Am venit prima oară în România, în 1983. Însă, atunci era foarte greu să te închini și să ții un studiu biblic. Faptul că m-am aflat acum în aceeași sală cu 800 de femei care se închinau, care își înălțau glasurile către Domnul, care cântau și se închinau Lui, m-a lăsat fără grai. Am lăcrimat. Pentru mine, a fost un moment deosebit să văd această libertate de închinare.

Rodica: Credeți că România se află pe drumul cel bun al schimbării ?

Judy: Da, așa cred. La conferința din Cluj-Napoca, am întâlnit femei de toate vârstele, însă a fost frumos că am văzut atât de multe tinere. Le-am auzit inima lor pentru Dumnezeu, bucuria și dragostea lor pentru El.

Rodica: Cum de ați ales să vizitați România ?

Judy: Eu lucrez cu dr. Juli Slattery și Linda Dillow, la proiectul „Intimitatea autentică” și am avut privilegiul să fiu

invitată împreună cu ele, și să ajut, să le vorbesc femeilor despre celibat. O cunosc pe Linda de la începutul anilor '80. Am întâlnit-o prima dată când locuiam cu familia în Austria.

Rodica: Puteți să ne povestiți puțin din experiența avută în Austria cu Educația Biblică prin Extensie ?

Judy: Cu multe decenii în urmă, acest proiect...mi-a schimbat viața. Când m-am mutat acolo, aveam 22 de ani. Eram fiică de pastor, crescusem într-o biserică și urmasem un Colegiu Biblic.

Mutarea mea în Austria, faptul că făceam parte din EBE și îi slujeam pe creștinii de acolo sau din locurile unde călătoream, mi-au schimbat viața. Am văzut și am întâlnit oameni, unde Cuvântul lui Dumnezeu era așa de adânc în inimile lor. Ei trăiau ce studiau și aveau o relație profundă cu Isus Hristos.

Linda a jucat un rol important în acest sens. Am ținut legătura în toți acești ani și ea continuă să aibă un impact asupra mea, prin scrierile ei, prin ce mă învață și prin prietenia sa.

Rodica: Aș dori să știu mai multe despre familiile voastre.

Judy: Eu sunt căsătorită cu eroul meu, Rick Dunagan, de 28 de ani. Avem două fiice. Christie are 23 de ani și e la Facultatea de Medicină. Kelly are 21 de ani și studiază în străinătate, în Italia. E artistă și îi place foarte mult acolo. Ei sunt bucuria vieții mele: soțul meu și fiicele mele.

Deana: Eu sunt o mamă necăsătorită. Fiica mea are 21 de ani, numele ei este Ginge. Studiază medicina sportivă la

Universitatea din Colorado. Am o familie minunată, părinții mei, sora și fiica mea.

Rodica: Voi continua să vă întreb despre familiile voastre, de experiențele voastre, dar și despre lucrările voastre, deoarece această imagine este foarte interesantă. De pildă, Judy lucrează ca director al departamentului lucrării cu femeile într-o biserică foarte mare, cu 7.000 de membri. E o lucrare uriașă! Nici nu-mi pot imagina câte femei, câte nevoi sunt acolo! Și cât de multe activități!... Cum reușiți să le faceți pe toate?

Judy: Cred că Dumnezeu dorește să umblăm în slăbiciunea noastră, ca El să-Și poată arăta puterea ! Am descoperit că trebuie să mă sprijin pe El, fiindcă este o lucrare foarte mare. Avem însă niște voluntari deosebiți, femei care vin alături de mine, care lucrează și îl slujesc.

Avem 600 de femei care participă la studiul biblic. Iar, acesta e miezul lucrării cu femeile din biserică noastră. Avem, de asemenea, o lucrare când, o dată pe lună, vin invitați, care le vorbesc femeilor și le slujesc. Au o seară specială împreună, când se adună și se închină împreună. Și aceasta e o parte importantă din lucrarea noastră.

Rodica: Cum studiază aceste 600 de femei? Studiază pe grupuri? Cum sunt organizate?

Judy: Da, avem grupuri de studiu și dimineața, și seara, timp în care se ocupă cineva de copii, așa că mamele tinere pot veni dimineața. Unele dintre ele parcurg studiile biblice „Precept”, altele urmează studiul Beth Moore;

și ajung să se cufunde tot mai mult în Cuvântul lui Dumnezeu. De asemenea, oferim cartea Lindei, „Cum e să fii căsătorit cu mine ? ”, pentru tinerele soții. Am studiat această carte semestrul trecut, și am fost binecuvântate să o avem pe Linda între noi. O invităm deseori în biserică noastră, ca să ne învețe și să facă parte din lucrare.

Rodica: Este aceasta slujba dvs. sau lucrați și în altă parte ?

Judy: Aceasta este slujba mea principală. Mă ține foarte ocupată, între 40 și 50 de ore pe săptămână.

Soțul meu mă sprijină foarte mult, pentru că noi avem cuibul gol. Așa se spune atunci când copiii au plecat la facultate. E bine că sunt ocupată, ca să nu-mi fie chiar așa dor de ele și îmi place foarte mult ce fac.

Rodica: De câtă vreme aveți această responsabilitate ?

Judy: Fac parte din personalul bisericii din Colorado de 5 ani. Însă sunt implicată în lucrarea cu femeile, de mai bine de 20 de ani. Familia noastră a trebuit să se mute odată cu serviciul soțului meu, la General Motors. Am locuit în străinătate, în Brazilia și apoi, în Beijing. Tot timpul am făcut studii în cartierul unde lucram și am avut femei adunate în casa mea, ca să studiem Cuvântul lui Dumnezeu împreună.

Am încercat să le ating și pe femeile care nu îl cunoșteau pe Hristos.

Deana : Am intrat în radio și televiziune, de când aveam 13 ani. Însă n-am lucrat într-o televiziune creștină, până acum 15 ani. Am fost privilegiată să lucrez la „Focus on the Family”, alături de dr. Dobson, unde am fost producător la radio, după care am intrat în televiziune. De curând m-am mutat la „Intimitatea autentică”, o organizație fondată de Linda și Juli și sunt producătoare pentru ele.

Munca de producător e minunată. Întâlnesc foarte mulți oameni și am o mulțime de experiențe. A fost o binecuvântare să fac acest lucru. Am și o a doua slujbă, fiind o mamă singură, și mă ocup și de emisia radio, din Colorado Springs.

Rodica: Ce subiecte preferi să selectezi pentru emisia radio ?

Deana: Există atât de multe aspecte

legate de căsnicie și familie...Creșterea copiilor, toate subiectele sunt pline de satisfacții...Nu pot să aleg un subiect preferat. Dar îmi place munca mea, este o binecuvântare.

Rodica: Ai spus că ai o fiică și că ai o a doua slujbă. Poți să ne spui povestea familiei tale?

Deana: Eu am fost căsătorită. Din nefericire, s-a încheiat în mod tragic. Pentru că, lui i-a fost foarte greu să înțeleagă viața de căsnicie. Și am ajuns să ne despărțim. Cum am zis, cred că orice despărțire este o tragedie. Am divorțat acum 18 ani. Pe când, fiica mea avea 3 ani și ne-am mutat în Colorado, la „Focus on the Family”. E greu pentru femeile necăsătorite, mai ales pentru mamele necăsătorite fiindcă ajungi într-o stare care nu e firească. Dumnezeu a creat familia, în care bărbatul are rolul lui, și o influență în viața copiilor săi. Când ești o mamă necăsătorită, ai ambele roluri: ești și mamă, și tată, și faci tot ce poți. Dar totdeauna am zis că Domnul m-a ajutat să o cresc pe fiica mea. Și că nu m-aș fi descurcat singură. Domnul ne-a purtat de grijă. Totdeauna L-am considerat drept Soțul meu.

Rodica: N-ai încercat să-ți întemeiezi o familie nouă?

Deana: În cazul meu, când am divorțat, am dorit să umblu aproape de Dumnezeu și în Cuvântul Său. M-am rugat mult și l-am cerut să ne călăuzească viețile. Era ceva înfricoșător însă Domnul mi-a vorbit în mod special, când ne mutam în Colorado. Mi-a zis cu blândețe și cu iubire că va avea grijă de noi și că nu mai aveam nevoie și nici nu mai aveam voie să am un bărbat în viața mea, până când fiica mea nu era mare.

Rodica: Ai auzit acest lucru din partea lui Dumnezeu?

Deana: Oricine înțelege creștinismul și relația noastră cu Hristos va înțelege acest lucru. Duhul Sfânt te mișcă, îți vorbește câte puțin. Chiar dacă unii oameni îl aud fizic, în cazul meu a fost un mesaj direct în inimă. Iar când Domnul îți vorbește, răspunsul este afirmativ. Am zis: „Bine, Doamne.” Și am avut grijă ca viața mea să se afle pe calea Lui.

Am vrut să-mi dau viața mea ca o jertfă pentru El. Pentru că, știam că El este cea

mai bună dădăcă și cel mai bun soț și că El va avea grijă de noi. Prin urmare, am zis: „Da”, și am urmat calea Lui. Circulă o vorbă printre părinți: „Zilele par lungi, dar anii trec așa de repede !” deoarece copiii cresc mai repede decât îți dai seama. Cred că, prin faptul că L-am urmat și că am făcut acest sacrificiu cum spun unii oameni, prin faptul că am ascultat de Cuvântul Lui, El ne-a răsplătit și pe mine, și pe fiica mea. Avem niște inimi iubitoare, prieteni buni și o relație bună cu Isus Hristos.

Rodica: Cum este relația dintre tine și fiica ta?

Deana: Suntem cele mai bune prietene! Râdem, glumim, avem limbajul nostru codificat, fiindcă am fost numai noi două. Când crești o fiică, și cred că majoritatea mamelor necăsătorite sunt de-acord, se creează o legătură deosebită. E cea mai bună prietenă a mea! Mă citește mai bine decât oricine altcineva. Și, petrecem clipe minunate împreună!

Rodica: Cred că după ce ai petrecut atâta vreme fără un bărbat, fără un soț lângă tine, relația puternică dintre tine și fiica ta este ca un dar, primit pentru ascultarea ta.

Deana: Este un lucru pentru care sunt foarte mulțumitoare. Cred că există și riscul să nu ai o relație bună cu copiii tăi, din nefericire, se poate întâmpla acest lucru. Judy știe acest fapt, deoarece lucrează cu femeile. Femeile pot deveni prea ocupate cu alte lucruri, și copiii ajung să se simt neglijăți. Cred că, dacă o mamă se ocupă de copilul ei, chiar dacă uneori e foarte dificil, copilul va înțelege că mama face tot ce poate mai bine. Va înțelege toate sacrificiile și frământările, când va crește mai mare.

Rodica: Judy, tu ce crezi ? Care sunt cele mai importante probleme ale femeilor? Sau problemele cele mai frecvente cu care se confruntă femeile?

Judy: Am observat că femeile încearcă să umple o parte din inima lor, care este menită doar pentru Dumnezeu, cu soțul lor, cu copiii lor sau cariera lor. Dumnezeu a creat o parte din inima noastră pentru care e gelos. Voiam ca soțul meu să fie totul pentru mine. În Statele Unite vorbim de prințul care vine pe un cal alb, ca să ne salveze. În Apocalipsa ni se spune că există un călăreț pe un cal alb iar, numele lui este credincios și adevărat, iar El este Isus Hristos. Dorința mea pentru femei este să-și găsească identitatea completă în Isus Hristos. Să știe că sunt fice ale Regelui regilor, ale Domnului domnilor, și că Pe El trebuie să-L găsească.

Rodica: Viața e grea, iar noi avem nevoie de EL. El e singura noastră speranță. Cred că unii oameni gândesc în felul următor. „acum trec printr-o criză”, „Și ...am voie să nu fac nimic pentru Domnul”, „Aștept să se liniștească furtuna, după care mă voi implica din nou.” Ce părere aveți despre acest mod de gândire?

Judy: Cred că El este singura noastră speranță în furtuni. Mă gândesc la episodul când ucenicii erau în corabie, iar Isus venea umblând pe ape. În relatarea lui Ioan, acesta spune că au crezut că e un duh și le-a fost teamă de El. Când și-au dat seama că era Isus Hristos, Biblia spune că au dorit să-L lase în corabie, să liniștească furtuna. Și te gândești că e normal să dorești să urce în corabie Cel ce umblă pe ape. Însă câteodată nu ne comportăm așa, cu Dumnezeu nostru. În mijlocul furtunii, ne gândim că nu putem avea încredere în El. Sau suntem supărați pe El și îi spunem: „Rămâi acolo ! Mă ocup eu de problemele mele.” În schimb, trebuie să-L lăsăm să urce în corabie, să ne salveze.

Rodica: Am înțeles același lucru și din partea Deanei. Deoarece ea a continuat să lucreze atâția ani pentru Domnul, cu pasiune, dar sperând că, odată, poate va avea o familie întreagă.

Deana: Așa este. Știu că, într-o zi, așa va fi. Ca să completez ce a zis Judy atât de frumos, noi învățăm așa de mult, când trecem prin provocări. Atunci creștem cel mai mult. Fiecare dintre noi are parte de provocări. Poate fi vorba de un părinte necăsătorit, de moartea partenerului de viață, poate fi vorba de boala unui copil. Domnul ne trece prin astfel de momente, ca să ne învețe lucruri, pe care altfel nu le-am putea învăța. Dacă treceți printr-o perioadă grea, aș vrea să vă încurajez, să atacați problema. Să-L întrebați pe Dumnezeu ce să faceți mai departe. Și vor birui, fiindcă Isus este biruitor. El a câștigat deja victoria în acest joc nebun, pe care îl numim viață.

Rodica: Ați vorbit despre multe provocări și cum trebuie să ne împărțim timpul și energia în diversele domenii din viețile noastre. Cum putem menține echilibrul între viața spirituală și muncă? Între viața de familie și viața profesională?

Judy: Femeile pot deveni foarte ușor prinse în slujirea familiei, iar dacă lucrăm în afara căminului, atunci ne consumăm tot timpul muncind. Cred că Isus a fost un model extraordinar. Și El a avut nevoie de momente de liniște. Chiar a zis în Marcu: „Vin așa de mulți oameni la noi.” „Haideți să mergem într-un loc liniștit, ca să ne odihnim.” Eu am descoperit că trebuie să fac acest lucru. Din fericire, locuiesc într-un stat frumos, în Colorado, unde suntem înconjurați de munți. Vinerea sunt liberă, așa că merg împreună cu soțul meu la munte, ca să facem o excursie frumoasă și să petrecem un timp împreună. Câteodată merg singură, cu muzica mea de închinare, cu jurnalul și Biblia mea, doar ca să stau cu Domnul. Ca și cum mi-ar spune: „Hai cu Mine, într-un loc liniștit, ca să ne odihnim !”

Deana: Sunt de acord. Când ești părinte necăsătorit, viața ta se consumă cu școala, cu slujba ta, cu tot ce se întâmplă în viața copilului tău. Vrei să-l crești corect, să-l ajuți să-și rezolve problemele. Și atunci uităm să avem grijă de noi. Dacă ne punem timp deoparte, dacă reușim să ne odihnim bine, dacă înțelegem importanța cinei. Se întâmplă ceva atunci când mănânci împreună cu cineva. Isus a făcut acest lucru împreună cu ucenicii. Era o ocazie ca să discute și să rezolve problemele la ordinea zilei. La fel se întâmplă și cu copiii noștri.

Rodica: Ce fel de schimbări dorește să aducă Dumnezeu în România, prin femeile care le-ați întâlnit la această conferință?

Deana: Domnul le iubește pe femei, indiferent unde se află. Venind pentru prima oară în România și auzind istoria de aici, văd că româncele sunt atât de puternice, pentru că au fost nevoite să treacă prin mai multe greutăți. Și le-au învins. Provocările și conflictele, dacă dai piept cu ele, dacă mergi înainte, în loc să te ascunzi de ele, te fac o persoană mai bună. Te fac mai puternică și ajungi să ai mai multe de oferit. Nu cred că Domnul are în minte o anumită țară, în defavoarea alteia. Crede că Se uită la ele global. Și vrea ce e mai bine pentru toate.

Rodica: Însă o națiune sau o țară poate fi binecuvântată, datorită unor oameni care caută fața Domnului.

Deana: Amin ! Așa este ! Biblia spune în Deuteronom că dacă poporul Său se va ruga și Îl va recunoaște ca Domn, El îl va binecuvânta. Sunt așa de mulți misionari care au lucrat în trecut și care au pus bazele ca România să fie binecuvântată.

Judy: Am văzut închinarea de la această conferință. N-am mai văzut așa ceva. Am fost la multe conferințe, am stat în săli unde se aflau mii de femei, dar modul în care s-au închinat aceste românce a fost extraordinar, chiar și pentru mine. Am văzut o închinare adevărată. Aveau lacrimi în ochi, își ridicau mâinile spre Domnul. Iar rugăciunile lor m-au zguduit. Auzeai cum se roagă 800 de femei. Am avut și o echipă de închinare, alcătuită numai din femei. Erau mișcate de închinare, cu toate că ele o conduceau. A fost ceva atât de frumos, încât nu voi uita niciodată.

Rodica: Vă mulțumesc pentru încurajările pe care le-ați adus femeilor. Aș dori să vă ofer posibilitatea să le dați un sfat sau o încurajare, acum la final.

Judy: Cred că putem avea cel mai mare impact, dacă suntem femei ale rugăciunii. Dacă ești doar o mamă acasă, care calcă hainele copiilor, în același timp te poți ruga pentru ei. Te poți ruga și pentru soțul tău. Dacă ești la locul de muncă, dacă ai o carieră, poți să te rogi pentru colegii tăi.

Deana: Aș spune că nu ești doar o femeie. Ție ți s-a dat titlul de moștenitoare. Domnul are o slujbă specială pentru tine. Dacă ești confuză acum și nu știi la ce anume se referă, El Se află acolo. Totdeauna să te uiți sus.

*Interviu realizat de Rodica Baci
Biserica Betania, Tg.Mureș*

A răsărit Lumina!

Din Cerul Tău nemărginit,
De dincolo de stele
Te-ai coborât să mă ridici,
Te-ai aplecat spre cei mai mici,
Spre lacrimile mele!

Pe dealuri, oștile cerești
Aduc, din ceruri, veste:
Mântuitorul a venit,
Lumina Lui a răsărit!
Oricine crede e primit
Hristos împărătește!

Isus, născut în Betleem...
În ieslea mea cea vie,
Adu a’ Tale îndurări
Și ale Cerului cântări
Și doruri vii spre-albastre zări...
A Ta Împărăție!

Nu-i veșnic noapte și necaz
Isus ne iartă vina!
Pustia se va bucura,
Păduri și dealuri vor cânta...
A răsărit Lumina!

O pace fără de sfârșit
E-a Cerului solie!
Iubirea Lui fără hotar...
Dinspre Pământ spre Cer răsar
Cântări de bucurie!

Elisabeta Popescu,
Biserica Baptistă “Sfânta Treime” - Alba Iulia

BUCURIA DE A SLUII COPIILOR

Domnul Isus le-a spus într-o împrejurare ucenicilor : „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei. Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea!” Apoi i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei. (Marcu 10:13-16).

Copii sunt acele ființe umane pure, pline de dragoste și totodată cele mai credincioase și ușor de modelat în ce privește caracterul și cu nevoia de a fi îndrăgiți și a li se oferi dragoste și atenție.

Domnul Isus a cunoscut aceste nevoi ale copiilor și le-a oferit o lecție foarte importantă ucenicilor (oamenilor mari), aceea că fiecare dintre noi pentru a-L primi pe Isus în inimă trebuie să se facă ca un copil.

A slujii copii prin vestirea adevărului biblic, cred că poate fi asemănată cu slujba de „Învățător” pe care Pavel o amintește în cartea 1 Corinteni ca fiind una dintre rânduielile pe care Dumnezeu le-a lăsat în Biserică Sa.

Bucuria pe care o simți în suflet atunci când poți să dăruiești din ce a sădit Dumnezeu în tine acestor ființe plăpânde nu se poate descrie, este o împlinire sufletească, o stămpărare a setei de a spune despre Dumnezeu.

Lucrarea de evanghelizare a copiilor de la sate s-a născut în inima noastră în urma cu 4 ani când Dumnezeu ne-a vorbit printr-un frate, mesaj care ne-a conștientizat de importanța transmiterii veștii bune: că Isus este Salvatorul și Mântuitorul lumii și al altor copii decât cei din Bisericile în care slujim. Maica Tereza spunea: „Oamenii sunt flămânzi după Dumnezeu. Oamenii sunt flămânzi după dragoste. Ești conștient de acest lucru? Știi asta? Observi acest lucru? Ai ochi să vezi? De multe ori ne uităm, dar nu vedem. Trecem cu toții prin lume. Trebuie să deschidem ochii și să vedem”.

Noi credem că Dumnezeu ne-a ajutat să ne deschidem ochii când am început această lucrare și am văzut că El ne vrea acolo și are planuri mărețe – de a salva aceste inimi din lanțurile păcatului. Chiar l-a un moment dat am primit o veste foarte motivatoare că unul din copii care au venit la aceste întâlniri a început să frecventeze biserică din localitatea în care stătea. Roadele oricărei slujiri se va vedea în timp și noi credem cu tărie acest lucru.

Pregătirea acestor întâlniri necesită parcurgerea câtorva pași și anume:

- Stabilirea unei teme
- Formarea unei echipe (persoane cu dăruire și dragoste pentru copii)
- Stabilirea unui buget și procurarea acestor sume de bani
- Transmiterea invitațiilor
- Pregătirea programului și împărțirea atribuțiilor membrilor echipei
- Achiziționarea materialelor și a cadourilor pentru copii

Programul are structura următoare:

- a. Rugăciune
- b. Cuvânt de „Bun venit!”
- c. Cântare (repetare cântare de data trecută)
- d. Învățăre „Verset de aur”
- e. Lecția
- f. Repetare Cântare + Verset
- g. Jocuri recapitulative
- h. Tombola
- i. Împărțire mici daruri pentru fiecare copil

Copii cunoscând că primesc un mic dar, de multe ori la aceste întâlniri avem o participare numeroasă chiar și 80 de copii au fost prezenți.

Aceasta este și dorința noastră. Dorim să încheiem cu câteva cuvinte spuse de Charles Spurgeon:

„Lucrarea de evanghelizare a copiilor aduce un profit foarte mare și este cea mai benefică lucrare și pentru noi înșine. Ne pune la încercare umilința și ne ajută să rămânem smeriți și slabi, ne pune la încercare răbdarea și cei care se îndoiesc n-au decât să încerce. Dacă predăm copiilor doctrina ispășirii în termeni foarte clari, trebuie ca noi înșine să fim într-o stare foarte bună. Uneori nădăjduiesc că Dumnezeu va face o trezire în Biserică și o va aduce la starea de credință a Bisericii Primare printr-o lucrare deosebită în rândul copiilor. Copiii creștini sunt cei care dau viață casei! Domnul ne va ajuta să îi învățăm pe copii dacă suntem gata să învățăm întâi noi înșine. Nu este un alt fel de a învăța mai bun ca predarea și nu cunoști cu adevărat un lucru cât timp nu ești în stare să-i înveți pe alții.”

Învățătorii Școlii Duminicale, Biserica Bethel Tg Mureș

Suntem conștienți că nu toți au interesul de a învăța, dar totodată credem că planul lui Dumnezeu să ne ducă la împlinire și noi suntem acolo pentru a ajuta la acest lucru.

E minunat să vezi cum copii cântă spre slava lui Dumnezeu, cum învață versetele și unii dintre ei își amintesc de la o întâlnire la cealaltă.

Atunci când ești exact în locul în care te vrea Dumnezeu, te simți împlinit și ai acea pace în inimă, pe care doar El, Marele Regizor o poate lăsa în inima noastră.

Dumnezeu ne-a binecuvântat cu un grup de fete, care doresc cu adevărat să slujească Domnului (în ciuda atâtor încercări care vin pe drum). E minunat să vezi că ești într-un gând cu sora ta, că ai aceeași țință către Domnul Isus. Partășia pe care o avem împreună în această lucrare este neprețuită, sunt clipe de care ne bucurăm și profităm din plin de ele.

Dorința unui învățător era următoarea:

„Unora le place să strângă bani pe cărarea vieții, Altor le plac trandafirii și izolarea de frământările lumii, Dar eu aș strânge copiii căzuți între spinii păcatului, Copii cu bucle aurii, pistruiți, cu primul dinte căzut. Pentru că banii nu pot intra în tărâmul veșnic și trandafirii se vor ofili curând. Dar copiii, o copiii plini de bucurie, îi voi vedea din nou Când voi intra pe porțile larg deschise ale cerurilor!”

Ce înseamnă un stil de viață sănătos?

Parcă tot mai mult în jurul nostru auzim vorbindu-se despre alimentație sănătoasă, despre adoptarea unui stil de viață sănătos, despre cum putem avea un stil de viață sănătos, dar ce înseamnă un stil de viață sănătos? Înseamnă oare o viață plină de restricții, de regimuri drastice, reguli imposibil de urmat? Cred că cel mai potrivit cuvânt pe care îl pot folosi pentru a defini un stil de viață sănătos este echilibrul. Echilibrul în ceea ce privește alimentația, echilibrul în ceea ce privește sportul, echilibrul în tot ce facem și alegem.

A avea un stil de viață sănătos presupune renunțarea la unele obiceiuri nesănătoase, presupune adoptarea unor noi obiceiuri și e nevoie de determinare și hotărâre, nici nu ne dăm seama că avem unele obiceiuri în alimentație care nu ne fac bine deloc și nici nu conștientizăm că ar trebui schimbate.

Adoptarea unui stil de viață sănătos este un proces prin care învățăm să mâncăm corect, să facem mișcare, iar dacă la început ni se pare că suntem la “regim”, în scurt timp ne vom obișnui să alegem alimentele în mod corect, vom ști să facem cele mai potrivite combinații și vom învăța că a mânca sănătos nu înseamnă a mânca

doar câteva alimente, ci lista cu produse sănătoase și gustoase e nesfârșită. Totodată, sunt câteva obiceiuri pe care cred că ar trebui să le adoptăm, precum limitarea consumului de apă în timpul mesei pentru a nu îngreuna digestia, fructele să fie o masă în sine sau să le consumăm la distanță de alte mese pentru a evita balonările și disconfortul abdominal.

Un alt obicei foarte bun este consumul de lichide, nici nu ne dăm seama cât de mult ajută apa, împiedică deshidratarea, ajută în procesul digestiei și accelerează metabolismul, apa este crema de frumusețe ce provine din natură! Iar dacă la toate acestea adăugăm câteva puțină mișcare, rezultatele nu vor întârzia să apară, fie că e vorba de plimbări, de urcatul scărilor, exerciții de aerobic, alergat sau înot! Vom rămâne mirate să observăm că avem mai multă energie, suntem mai pline de viață, iar printre beneficiile unui stil de viață sănătos se numără prelungirea duratei vieții, menținerea unui psihic bun, alimentația sănătoasă și exercitiile fizice regulate au rol de prevenție pentru boli precum bolile cardiovasculare, diabet, osteoporoză, colesterol, cancer, boli ale sistemului nervos, boli ale sistemului digestiv, etc., exercițiile fizice ne pot ajuta să ne controlăm și să ne menținem greutatea, dau forță inimii și plămânilor și lista poate continua.

Efortul depus pentru a duce o viață sănătoasă e infinit mai mic decât beneficiile aduse de aceasta, tot ce trebuie noi să facem e să fim echilibrate, determinate și consecvente, eu nu mai stau pe gânduri! Tu?

Mihaela Berghianu,
Biserica Betania – Tg-Mureș

DACĂ VREI SĂ UMBLI PE APĂ, TREBUIE SĂ COBORI DIN BARCĂ

de John Ortberg

Cartea a fost publicată de către editura Majesty Press International – Arad, România în anul 2004.

Cartea este structurată în zece capitole și are ca sursă de adevăr, ca izvor de inspirație textul de la Matei 14:25-32. Opt versete care ne vorbesc despre dorință, credință și acțiune și care ne trimit la Filipeni 4:13 – “pot totul în Hristos, care mă întărește”.

Acest verset ne spune că putem avea încredere că vom face față oricărui lucru pe care ni-l rezervă viața, că nu va trebui niciodată să ne dăm bătăute, că eforturile noastre au putere din cauza Celui care este și lucrează în noi.

Prin credință vedem minunile împlinite, prin credință putem privi lumea lui Dumnezeu.

“Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” (Evrei 11:1)

Una din perlele duhovnicești ale lui Richard Wurmbrand spune: “Credința te duce la țărături necunoscute până atunci și aduce de acolo adevăruri noi. Credința este deci mijlocul de cunoaștere.” Credința este dincolo de limitele rațiunii, este o continuare a rațiunii.

Cartea este o provocare “la un mod de viață care te scoate din monotonia generală a cotidianului și te ajută să trăiești o experiență aparte a vieții de credință”, constată în prefață Emilian Niculescu, pastor.

Cei ce umblă pe apă recunosc prezența lui Dumnezeu, discern între credință și nesăbuință, se așteaptă să întâmpine probleme, acceptă teama ca preț al creșterii, știu să facă față eșecului - dar văd în el o ocazie de creștere, învață să aștepte după Dumnezeu și să aibă o strânsă legătură cu El. Umblarea pe apă cere curajul de a-ți asuma un risc și înțelepciunea de a discerne chemarea.

În primul rând suntem chemate să-L cunoaștem pe El și să-L avem ca model. Ca parte esențială a chemării noastre,

fiecare am fost dotate cu anumite daruri, talente, aspirații, dorințe. Este important să le indentificăm în mod clar, să le dezvoltăm și să le folosim bucuroase pentru a-L sluji pe Dumnezeu.

Chemarea este ceva ce descoperi, nu ceva ce alegi. Răspunsul la chemare este ascultare.

Fiecare dintre noi avem o zonă de confort spiritual care trebuie lărgită. Autorul spune că “există o singură modalitate de a-ți lărgi zona de confort spiritual și aceasta nu este simpla acumulare de informații spirituale... Trebuie să cobori în fiecare zi câte puțin din barcă. Începe ziua cerându-l lui Dumnezeu înțelepciune pentru a vedea unde trebuie să-ți uzi picioarele în ziua aceea.”

“Să nu-ți fie frică de nimic mai mult decât de frică” spune Henry David Thoreau. 366 versete din Biblie conțin expresia “Nu te teme”. Dacă trăiești în frică, nu vei experimenta niciodată potențialul pe care l-a așezat Dumnezeu în tine.

Pentru unii oameni eșecul este energizant, iar pentru alții este paralizant. Modul în care răspundem în fața eșecului ne diferențiază.

Când îndrăznesc să experimentez

durerea eșecului, aceasta mă poate conduce să fac schimbările necesare, care vor duce la învățarea unor lucruri noi.

Așteptarea cu răbdare nu este o caracteristică a societății noastre. “Așteptarea este cea mai grea provocare a speranței” spune Lewis Smerdes. În Biblie, așteptarea este atât de strâns împletită cu credința încât uneori aceste două concepte se substituie unul pe celălalt. “Ceea ce Dumnezeu lucrează în noi în timp ce așteptăm este la fel de important ca și ceea ce de fapt așteptăm”, spune autorul.

Citind această carte vei descoperi potențialul incredibil care te așteaptă în afara zonei tale de confort.

“Pe apele învolburate ale credinței, Isus vrea să te întâlnească într-un mod care te va schimba pentru totdeauna, întărindu-ți caracterul și încrederea în Dumnezeu...Poți ajunge să-L cunoști așa cum Îl cunosc doar cei ce umblă pe apă. Făcând aceasta te vei alinia scopului lui Dumnezeu pentru viața ta.”

Doamne ajută-ne!

Lidia Aldea,
Biserica BethEl - Tg. Mureș

Vizita la sinagogă

Cu puțin timp în urmă, împreună cu copiii Bisericii Betania am vizitat sinagoga din orașul nostru, cu dorința de a cunoaște mai mult despre comunitatea evreiască și de a aduce în fața copiilor, imagini concrete ce compun un crâmpei din realitatea iudaică.

Pentru unii dintre ei, cuvinte precum sinagoga, evrei, păreau aparținând unei lumi cu totul nouă, unor ținuturi cu mult îndepărtate de noi, precum spunea unul dintre copilași "Vreau să văd un evreu". Astfel am pornit cu toții la drum, în această călătorie a cunoașterii, având ca punct de plecare începuturile comunității evreiești din Târgu-Mureș și ca destinație finală, bineînțeles situația prezentă a comunității. Ghidul nostru, a ținut cont de faptul că majoritatea călătorilor erau copii, care aveau nevoie să-și mai odihnească piciorușele obosite și aveau nevoie și de unele explicații, astfel că a mai făcut unele popasuri pentru a putea observa mai bine unele tradiții, obiceiuri, arhitecturi, sărbători.

A fost o experiență interesantă, însă călătoria noastră nu urma să se sfârșească aici. Am fost cu toții invitați la sărbătoarea Hanuka, ce urma să aibă loc în luna decembrie. Cu siguranță majoritatea dintre noi am auzit despre Hanuka, însă nu știu câți dintre noi ne-am întrebat ce semnificație are această sărbătoare.

Hanuka, „Sărbătoarea Inaugurării” sau „Sărbătoarea luminilor” este o sărbătoare a biruinței și a minunilor. Totul a început în 167 î.H. Când Antiohus IV, împăratul Siriei, revenit dintr-o campanie militară din Egipt, trecând prin Ierusalim, l-a jefuit de bogățiile sale. Deasemenea el a luat vasele de aur din Templu și a ucis o mulțime mare de locuitori ai Ierusalimului. Ca și cum nu ar fi fost de ajuns aceste lucruri, Antiohus (care își luase titlul de Epiphanes = Manifestarea

lui Dumnezeu sau Dumnezeul vizibil în limba greacă a poruncit sacrificarea unui animal considerat necurat, de către evrei, pe altarul din Templu.

Antiohus a interzis tăierea împrejur, ținerea Sabatului, deținerea și învățarea Scripturilor evreiești și a ordonat ridicarea unei statuii a lui Zeus în Templu.

Cei care nu au respectat hotărârile lui au fost uciși. Preotul Mathathias și fiii lui: Iuda Macabeul, Ionatan, Eleazar, au declanșat o răscoală împotriva lui Antiohus reușind să îi provoace pierderi însemnate. În cele din urmă Ierusalimul a fost eliberat, dar exista o problemă: Templul fusese spurcat de sacrificiul lui Antiohus. Așa că Templul a trebuit resfințit și rededicat iar altarul a fost demolat și pietrele depuse într-o curte a Templului.

Abia după resfințirea și construirea unui nou altar s-au reluat jertfele la Templu. Se spune că după rededicarea Templului, a mai rămas ulei aprinderea Menorei (candelabru) cu

șapte brate din Templu care lumina masa cu cele 12 pâini reprezentând cele 12 seminții ale lui Israel) doar pentru o singură zi, dar în mod miraculos focul de pe cele 7 brațe ale Menorei a ars 8 zile. Iuda Macabeul a decretat ca în fiecare an eliberarea Templului din mâinile păgânilor să fie sărbătorită cu bucurie și veselie. De atunci încolo evreii sărbătoresc Hanuka sau sărbătoarea luminilor, numită și sărbătoarea Înnoirii Templului, iarna, timp de 8 zile, în perioada în care a avut loc acest eveniment miraculos. (Paul Chiș, 2009, Hanuka-sărbătoarea luminii).

Vizita noastră la sinagoga a fost interesantă, interesul fiind sporit în mare parte de noutatea evenimentului, însă am realizat că nu te poți bucura cu adevărat de sărbătoarea luminii dacă nu ai Adevărata Lumină, pe Domnul Isus.

Copiii s-au bucurat de istorioarele povestite, de cântecele ce au răsunat și de gogoșile aromate, specifice acestei sărbători.

“Mi-a plăcut mult cum au cântat oamenii, lumânările și gogoșile”

“Mi-a plăcut mult cum au cântat oamenii, lumânările și gogoșele” (Beca, 6 ani)

„A fost interesant deoarece am văzut noi obiceiuri specifice evreilor „ (Ioana, 12 ani).

„Mi-a plăcut foarte mult și mi s-a părut interesantă prezentarea istoriei sărbătorii Hanuka”. (Sara, 12 ani)

„Mi-au plăcut mult cântecele evreiești și ce ciudat sună limba lor” (Dia, 9 ani)

„Ne-au plăcut mult cântecele..a fost frumos” (Ariana, 8 ani și Simina 12 ani)

„Mie mi-a plăcut mult momentul când a cântat grupul și mi-a mai plăcut foarte mult gogoșele și ceaiul cald pe care le-am primit.” (Hannah, 10 ani)

“Mi-au atras atenția simbolurile, sfeșnicul cu multe brațe, mi-au plăcut cântecele și mi s-a părut interesantă limba.”(Ioana, 10 ani)

„Mi-a plăcut cum au cântat și gogoșile cu zahăr”. (Alex, 8 ani)

“E diferit, a fost frumos pentru că am văzut și alte obiceiuri. Am rămas mirată că nu ne-am rugat și că bărbății poartă acele șepci în biserică” (Naomi, 12 ani)

“A fost interesant, mi-au plăcut cântecele” (Sebi, 11 ani)

“A fost draguț, mi-a plăcut povestea împăratului care s-a îmbrăcat în haine țărănești pentru a vedea ce i-ar împiedica pe oameni să fie plini de speranță” (Franci, 10 ani)

“Ne-au plăcut cântecele și povestea” (Anelise 12 ani , Alex, 9 ani)

“Frumos....a fost altfel, mai diferit, s-a vorbit mai mult despre tradiție. Mi-a plăcut biserica, cum era pictată și ornamentele, mi-a plăcut steaua aceea mare de pe perete și mi s-a părut interesant cum și-au pus bărbății acea căciulă, pentru că așa se pune la evrei.” (Meli, 9 ani)

“Ne-au plăcut mult cântecele” (Andrei, 10 ani și Iustinel, 7 ani)

Să zâmbim cu cei mici:

- La școala Duminicală, la grupa mică am vorbit despre a -3-a zi a creației, când Dumnezeu a despărțit apele de uscat și a creat iarbă, flori, pomi cu roadele lor. Și pentru a fi lecția cât mai concretă, le-am dus piticilor mei legume, fructe și nuci, pentru care, la sfârșit Adişor a mulțumit: “Doamne mulțumim, dar nu ne-a ajuns” .

- La repetițiile pentru Crăciun, Lucas se uită foarte atent la Anca, cum cântă la chitară. La un moment dat, foarte serios spune: “Înainte aveai o unghie în mână cu care cântai”. (se referea la pana de la chitară)

Adela Butnar,
Biserica Betania, Tg. Mureș

Dumnezeu a chemat-o să scrie...

Tuturor ne plac veștile bune. Ana Tătar Andras este unul dintre oamenii aleși de Dumnezeu să ducă mai departe Vestea cea Bună. De fapt noi toți suntem chemați să ducem Vestea cea Bună în lumea noastră, o lume care este frământată și chinută de vești rele.

” Mă bucur să știu că Cel ce m-a creat „Creatorul tuturor celor văzute și nevăzute” are autoritate în viața mea și m-a chemat să slujesc pentru gloria Lui. Mă bucur să depind de El în tot ce fac și mă bucur să-l aparțin. Mă uit la El și pășesc curajoasă pe calea credinței.

Dar mă uit și la mine și văd că păcatul mă separă de Dumnezeu. Am nevoie de împăcare cu El, am nevoie de pocăință și iertare în fiecare zi. Domnul Isus Cristos, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat m-a împăcat cu Tatăl prin venirea Lui pe pământ. S-a făcut om ca să mă salveze. Viața Lui, cuvintele Lui au arătat natura Lui dumnezeiască.

A trăit o viață perfectă în ascultare de Tatăl Dumnezeu. A trăit ca și om, ca să moară ca și om. A luat vinovăția mea asupra Lui, a îndurat judecata lui Dumnezeu și a murit pe cruce pentru mine. Prin moartea Lui mi-a arătat harul și dragostea Lui. A înviat din morți, dovedind că a biruit păcatul și moartea. S-a înălțat la dreapta lui Dumnezeu unde domnește cu putere ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor. Într-un mod suveran îi socotește neprihăniți pe cei păcătoși care aleg să-L primească în inima lor ca Salvator și Domn. Mă bucur că El este Domnul și Mântuitorul meu.

Suveranitatea lui Dumnezeu nu neagă responsabilitatea mea. Am ales să cred în promisiunile Lui: iertarea păcatelor, siguranța mântuirii, speranța și viața nouă care este pe placul Lui și viața veșnică. Pocăința mea este evidența adevăratei credințe. Dumnezeu mi-a schimbat inima și mintea și mă învață zilnic să renunț la mine, trăind o viață nouă, slujindu-L pe El”, spune autoarea a patru carti destinate partașiei zilnice cu Dumnezeu.

Scriitoarea spune că după multă rugăciune a înțeles că Domnul o cheamă să scrie, într-un mod pe care nu-l visase vreodată.

A înțeles că această lucrare este peste puterea ei , pentru slava Domnului cu o valoare veșnică și ca o binecuvântare pentru alții. Ana Tătar Andras povestește cum a început pasiunea dănei pentru scris în toamna anului 2009, când îi cerea Domnului în rugăciune - cu ocazia zilei mulțumirii – lumină pentru a-l putea mulțumi într-un mod diferit. Răspunsul nu a întârziat și inima dănei a simțit îndemnul de a scrie o mulțumire din Evanghelia după Ioan. Nu s-a oprit la o singura mulțumire și în scurt timp a apărut prima carte de meditații biblice zilnice (pentru fiecare zi a anului), bazate pe această evanghelie.

A doua carte pe care dânsa a scris-o se numește „Biruieste”, o carte de rugăciuni (pe subiecte: depresia, teama, mânia și amărăciunea, neiertarea, lăcomia, idolatria, necredința, mândria, înșelăciunea, nesiguranța) potrivită pentru noi însene și pentru toți cei dragi, bazate pe Cuvântul lui Dumnezeu. Această carte s-a născut dintr-o mare biruință pe care autoarea a avut-o în viața sa, în urma proclamării Cuvântului cu voce tare peste inima, mintea și ființa sa întreagă. A treia carte se numește „Schimbă-mi inima”. Este o carte de meditații biblice zilnice (pentru fiecare zi a anului), bazate pe cartea prorocului Isaia, fiind asemănătoare primei cărți.

Vă puteți bucura de cuvântul Domnului achiziționând aceste cărți prin intermediul Blog-ului sorei Ana Tatar Andras (<http://anatatarandras.com/books-ebooks/>) sau la una dintre Librăriile :

Radio Vocea Evangheliei Oradea
Radio Vocea Evangheliei Cluj-Napoca
Radio Vocea Evangheliei Suceava
Librăria Kerigma Cluj-Napoca
Librăria Candela Arad
Librăria Gramma
Librăria Maranatha
Biserica Baptistă Iris Cluj
Editura Carmel Print & Design Arad

A patra carte se numește „Inimi lângă inimi”, este o carte de meditații biblice zilnice (pentru fiecare zi a anului), bazate pe cartea Faptele Apostolilor, iar la ora actuală Ana Tătar este în lucru la cartea „La început Dumnezeu”, o carte de meditații biblice zilnice, bazate pe cartea Geneza.

Iată câteva gânduri cu ocazia Sărbătoririi Nașterii Domnului pe care Ana Tătar Andras le împărtășește în cartea sa „Schimbă-mi inima”:

”Inima vi se va bucura și oasele voastre vor prinde putere ca iarba.., Isaia 66:14b
Învață-l pe copilul tău sau al altora să sărbătorească Nașterea Domnului cu bucurie. Bucuria Domnului întărește oasele. Este bucurie în inima ta? În casa ta? În relațiile tale? În biserica ta?

Cu multă vreme în urmă, s-a profețit despre nașterea Domnului Isus Cristos. A fost profețit că Se va naște în Betleem. Dumnezeu întotdeauna își ține promisiunile! Maria a fost mama Lui, iar Tatăl cel ceresc, Dumnezeul cel adevărat și veșnic este Tatăl Lui. Domnul le-a arătat păstorilor și magilor cum să-l caute pe Isus.

El și astăzi ne arată cum să-l căutăm pe Isus. Când pruncul a fost în pericol, dumnezeu le-a spus părinților să se ducă în Egipt, pentru a fi în siguranță. Dumnezeu știe întotdeauna ce este cel mai bine pentru copiii Lui.

Luciana Sand,
Biserica Filadelfia, Tg. Mureș

**Cântați toți de bucurie,
Căci Cristos s-a născut!
Să cânte spre-a Lui mărire
Cerul și pământul!**

**Omenirea să-L primească
Pe regele suprem!
Iar inima omenească
Lui să-I găsească loc!**

**EL va domni cu iubire
Peste-ntreaga lume!
Popoarele cu dreptate
Îl vor servi pe El!**

Renunțarea la prejudecată o provocare de actualitate

“Este mai ușor să dezintegrezi un atom decât o prejudecată”
(Albert Einstein)

În Dicționarul Explicativ al Limbii Române, prejudecata este definită ca fiind o “păreră, idee preconcepută (și adesea eronată) pe care și-o face cineva asupra unui lucru, adoptată, de obicei, fără cunoașterea directă a faptelor”.

Deci prejudecata este o idee pe care o anumită persoană și-o formează înainte de a avea vreo informație cu privire la un anumit subiect, eveniment sau persoană. De exemplu: să presupunem că la locul de muncă, urmează să fie angajată o nouă persoană, care va deveni colega ta de serviciu. O altă persoană “binevoitoare și bine informată” îți spune că noua colegă este arogantă, încrezută și greu de suportat. Vei deveni victima unei prejudecăți dacă vei accepta această informație ca fiind credibilă. Ținând cont de ceea ce ți s-a spus, vei fi tentat să dezvolti un comportament rezervat față de această persoană, fără să o cunoști personal. Probabil va trebui să treacă mult timp până vei constata că ceea ce ți s-a spus despre noua ta colegă nu este adevărat, iar ea a devenit, din nefericire, victima unei prejudecăți. Acesta este un exemplu comun, o experiență, pe care, probabil, am trăit-o cu toții.

Prejudecata pare a fi, mai degrabă, un stadiu al ființei umane, care se manifestă prin preluarea ca atare a ceea ce i se spune, fără a supune informația, unei analize proprii. Copilul mic nu se va întreba vreodată de ce un anumit lucru este denumit în felul acela și nici de ce arată în felul acela. Conținutul acestei prejudecăți (preînțelegeri) constituie obiectul unei cunoașteri viitoare.

Crescând, copilul va renunța, de multe ori, destul de ușor la cunoștințele acumulate în familie în perioada copilăriei. Le va considera depășite și nu demne pentru a deveni “valori”, așa că

ele nu vor constitui, de cele mai multe ori, fundamentul pe care-și va dezvolta comportamentul de-a lungul vieții. Va prelua însă tot ce va considera ca fiind valoros de la colegii de clasă sau de la membrii grupului căruia aparține. În felul acesta, copilul va renunța la unele prejudecăți, cele învățate în familie și le va înlocui cu prejudecățile acceptate de grupul care-și va pune tot mai mult amprenta pe gândirea acestuia, pe atitudinile și comportamentul lui.

Pe măsură ce crește, dezvoltă moduri de comportament, care speră să îi aducă un sentiment mai profund de siguranță și de acceptare. Majoritatea acestor comportamente, a acestor prejudecăți, sunt nepotrivite cauzându-i mai mult rău decât bine.

A avea prejudecăți nu depinde nici de vârstă nici de sex. Convingerile noastre ale tuturor, copii, tineri sau vârstnici, femei sau bărbați, precum și tiparele de gândire sau comportamentul nostru sunt rezultatul experiențelor vieții și a modului în care le-am perceput. Există

multe lucruri în viață pe care le învățăm incorect, pe care le practicăm constant și de care ne agățăm cu fermitate. Se întâmplă de foarte multe ori, ca noi, să nu fim conștienți că s-ar putea să fie nevoie să ne schimbăm modul de a gândi și a acționa.

Femeile au prejudecăți cu privire la bărbați, bărbații au prejudecăți cu privire la femei; tinerii au prejudecăți cu privire la vârstnici iar vârstnicii, cu privire la persoanele tinere...

De foarte multe ori acestea sunt doar construcții la nivelul minții noastre și de cele mai multe ori nu au nimic de-a face cu realitatea. Procedăm de această manieră deoarece ne face plăcere să credem că dintre toți, noi suntem cei îndreptățiți să spunem că avem dreptate în ceea ce gândim, facem sau spunem și nu celălalt.

Presupozițiile sunt cele care odată adoptate nu ne vor mai permite să gândim altfel decât ne impune presupunerea însăși și afectează relațiile în mod negativ, uneori ireversibil.

Intenția lui Dumnezeu este ca adevărul Lui să fie exprimat în noi prin părinții noștri din momentul concepției. Aceasta ne-ar ajuta să primim în adâncul ființei noastre convingeri sănătoase, care să ne ofere verticalitate în viață.

Însă, pe măsură ce creștem, mesajele primite de la adulții care ne marchează viața nu reprezintă în totalitate adevărul lui Dumnezeu, astfel că ele formează sau întăresc convingeri profund greșite.

Pe baza acestora, noi vom încerca să explicăm lumea în care trăim și de multe ori vom greși. Aceste convingeri pot fi adânc înrădăcinate în ființa noastră interioară, ajungând fără să ne dăm seama să fim împinși pe căile lumii acesteia și să acceptăm stilul de viață cuprins în sistemul lumii acesteia, în timp ce Cuvântul Lui Dumnezeu ne spune: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu, cea bună, plăcută și desăvârșită”. (Romani12:2).

În viața creștină, noi aducem vechiul nostru sistem de convingeri. Pavel ne încurajează să recunoaștem și să distrugem convingerile noastre vechi și întăriturile minții: „Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Cristos”, (2 Corinteni 10:5). Toți ne dorim relații sănătoase, care să ne împlinească. Cu toții dorim să avem relații profunde cu partenerul nostru de viață, cu părinții, colegii noștri, prietenii și cu toți aceia care sunt în anturajul nostru.

Prejudecata afectează relațiile noastre în mod negativ, deoarece încercând să fim în siguranță, adoptăm comportamente care au scopul de a ne apăra de o respingere viitoare, adică respingem la rândul nostru.

În funcție de temperamentul pe care îl are, de educația pe care o primește în familie, la școală, în societate și în funcție de modul în care îl influențează mediul în care trăiește, în funcție de sex, de vârstă, persoana rănită, reacționează diferit, și anume, prin:

- **mânie**, care va fi manifestată prin violență fizică și verbală față de alții,

față de sine sau față de anumite lucruri, crearea unei atmosfere încărcate prin păstrarea tăcerii.

- **autocompătimire** - se vor compara în permanență cu alte persoane, pe care le vor considera ca fiind în avantaj, iar pe ei înșiși se vor autopercepe ca fiind victime. - nemulțumire cu privire la tot și la toate, aceasta ducând la

adoptarea unei atitudini lipsite de respect față de celălalt.

- **ironie și sarcasm** - prin atitudinea lor vor răni în permanență, vor avea atitudine de respingere față de persoanele din jur.

- **mândria și perfecționism** – va adopta o atitudine de superioritate, considerându-i pe ceilalți net inferiori, îi va sfida.

- **îndoială, neîncredere** - vor fi mereu în gardă ca nu cumva ceilalți să profite de ei. - indignare, ura - atitudine evident, greșită.

- **egocentrism** – contează doar propria persoană și propriile probleme.

- **control**, manipulare, dominare, ca să micșoreze durerea respingerii pe viitor și

pentru a se simți în siguranță la momentul actual. Poți controla prin cuvinte și prin tăcere, prin priviri și prin expresia feței, prin instaurarea de reguli: „Trebuie să faci asta...”, „Nu ai voie să faci asta...”.

- **răzvrătire** împotriva autorității pentru a se simți în siguranță.

- **judicata la adresa celorlalți**, care deteriorează grav relațiile.

- **invidia** – îl poți vedea pe cel care este avantajat în anumite circumstanțe, ca fiind propriul tău dușman.

Toate aceste comportamente vor afecta grav relațiile interindividuale. Atunci când prejudecata se referă la oameni, luați în mod individual sau la oameni, aparținând unui anumit grup etnic, religios, profesional etc, atunci, această prejudecată este profund negativă și chiar un păcat.

Poate am fost învățați că dacă cineva comite anumite păcate, oricât ar regreta, nu mai are nici o șansă de reabilitare.

Aceasta este o prejudecată gravă care are ca efect înstrăinarea de acea persoană, „...de aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul,

care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric, și va descoperi gândurile inimilor” (1 Corinteni 4:5).

Criteriile de judecată ale lui Dumnezeu sunt extrem de complexe, doar El poate analiza „lucrurile ascunse” și „gândurile inimilor”, de aceea trebuie să înțelegem că prejudecata față de oameni îl poate ofensa pe Dumnezeu, Creatorul lor. De altfel am fost avertizați cu privire la ceasta în Romani 14:4: „Cine esti tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși, va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească ca să stea.”

Oamenii care sunt răniți și au fundamente greșite simt durere emoțională. Ei îi rănesc pe alții, în mod conștient sau subconștient, încearcă să trăiască cu durerea din trecut și se apără pentru ca să nu mai fie răniți.

Prejudecățile pot fi considerate ca fiind păcate, prin comportamentul păcătos pe care îl determină. Comportamentele de adaptare sunt lucrurile pe care le facem pentru a încerca să gestionăm durerea din

viața noastră. Ele sunt deseori modalități nepotrivite, nedumnezeiești și includ:

- negarea durerii – persoana rănită evită adevărul.
- suprimarea durerii prin recurgerea la consumul de droguri, alcool, tutun, hiperactivitate, inducerea durerii.
- eliberarea nepotrivită a emoțiilor: lacrimi/râs/mânie exprimate în mod nepotrivit, agresiune, vorbire continuă.
- mângâiere falsă: mâncare, alcool, sex, materialism.

Prejudecățile s-au născut din cauza ignoranței noastre și trebuie eliminate. Primul pas este să conștientizăm prejudecata, să realizăm că ea există în mintea noastră și să ajungem la convingerea că aceasta constituie o problemă de care trebuie să scăpăm.

Apoi trebuie să identificăm cauza, motivul care a generat-o, urmând să înlocuim prejudecata care s-a format pe baza unor presupuneri cu o analiză a faptelor,

circumstanțelor, comportamentelor acestor persoane cu care intrăm în contact.

La baza prejudecății se află ignoranța, care este generatoare de frică, împotriva căreia trebuie de fapt să intervenim : frica de a avea un eșec, de a fi ridicol, frica de oameni, în general și de ceea ce ar putea să-ți provoace aceștia.

Doar El ne poate apăra de oameni răi și de împrejurări negative prin protecția pe care ne-o dă. El este siguranța noastră.

Model de intervenție practică

Dacă ai experiențe de viață care au sădit în viața ta: durere, teamă, respingere, este foarte important să vii la Cristos, cel care poate vindeca duh, suflet și trup.

- în relația intimă cu Cristos, Marele Prieten, prieten în adevăratul sens al cuvântului, recunoaște-ți durerea din suflet, care te chinuie;
- identifică acele comportamente nepotrivite pe care tu însuși le dezvolți ca urmare a suferinței proprii: mânie, invidie, amărăciune, sarcasm, independență, control, etc. Apoi recunoaște înaintea Domnului că acestea sunt păcate, pentru care trebuie să-ți ceri iertare;
- apoi iartă-l pe cel care te-a rănit, iartă-l din toată inima ta, ca D-zeu să te poată ierta pe tine pentru propriul tău păcat, „...și ne iartă nouă greșelile noastre precum iertăm și noi greșitălilor noștri...”;
- fii dornic și deschis să înveți și să primești corectare din partea altora;
- iertarea și pocăința trebuie să devină o parte integrantă a vieții;
- ține-ți gândurile în frâu, „...fă orice gând, rob ascultării de Cristos”;
- fii gata să te împaci cu alții, nu îi judeca ci roagă-te pentru ei;
- întărește-ți relația cu D-zeu și cu oamenii;
- permite-i Lui D-zeu să-ți influențeze gândurile și comportamentele;
- fă eforturi să schimbi vechile convingeri și obiceiuri care nu îl onorează pe D-zeu;
- hrănește-te cu Cuvântul Lui D-zeu;
- dezvoltă un stil de viață marcat de recunoștință;
- dezvoltă o viață de rugăciune;
- participă regulat la întâlniri cu alți creștini.

Laurențiu Aurica - Psiholog clinician
Fundatia Mater

Știați că ...?

- Sărbătoarea Nașterii Domnului Isus a început să fie celebrată doar după moartea apostolilor. Aceasta a fost consemnată pentru prima oară prin anul 98 d. Chr. , de către un număr restrâns de credincioși. Ea a fost în mod oficial adoptată de către creștini abia 40 de ani mai târziu. Luna și ziua de sărbătorire au diferit încă multă vreme.
- Lunile anului în care se serba erau de obicei: decembrie, aprilie și, mai ales, ianuarie. Abia din anul 336 d. Chr. Biserica a decis că toți creștinii ar trebui să celebreze Sărbătoarea Nașterii Mântuitorului în data de 25 Decembrie a fiecărui an.
- Chiar dacă nu se poate spune cu exactitate și la unison data nașterii Domnului Christos, această sărbătoare este una cu totul specială iar noi, creștinii, suntem atât de bucuroși să o celebrăm!
- Cel puțin șapte personaje biblice au primit nume date de Dumnezeu, înainte de naștere: Ismael (Geneza 16:11); Isaac (Geneza 17:19); Solomon (1 Cronici 22:9); Iosia (1 Împărați 13:2); Cir (Isaia 44:28); Ioan Botezătorul (Luca 1:13); Domnul Isus (Matei 1:21).
- Domnul Isus Christos a primit și alte nume și titluri care l-au prevestit cu mult timp înainte de nașterea Sa. De exemplu, ȘILO , adica MESIA (Geneza 49.10), sau EMANUEL (Isaia 7:14)

Sursa Buletinul Speranței

Să zâmbim...!

- “Mulțumesc pentru chitara electrică pe care mi-ai dat-o de Crăciun!”, i-a spus micul Chris unchiului său prima dată când l-a văzut după sărbători. “Este cel mai bun dar pe care l-am primit vreodată!” “Excelent!”, a spus unchiul. “Ști să cânti la ea?” “Oh, dar nu cânt la ea!”, a spus micuțul. “Mama îmi dă un dolar pe zi să nu cânt în timpul zilei, și tata îmi dă cinci dolari pe săptămână să nu cânt noaptea.”
- O doamnă și-a pierdut poșeta în agitația cu cumpărăturile de Craciun. A fost găsită de către un băiețel cinstit care i-a returnat-o. Uitându-se în poșetă, a observat: “Hmmm....când mi-am pierdut poșeta aveam o bancnotă de 20 de dolari. Acum am 20 bancnotă de un dolar.” Băiețelul a răspuns repede: “Aveți dreptate, doamnă.Ultima data când am găsit poșeta unei doamne nu avea mărunțiș pentru răsplată. ”
- Copiii stăteau la rând pentru a servi prânzul în cantina unei școli gimnaziale catolice. Pe un colț al mesei era o grămadă mare de mere. Măicuțele lipiseră pe tava cu mere un bilet pe care scria: “Ia doar unul; Dumnezeu te supraveghează!”. Puțin mai în față, la capătul celălalt al mesei se afla o grămadă mare de prăjituri cu ciocolată. Unul dintre copii a scris un bilet: “Ia cate vrei; Dumnezeu supraveghează merele!”.

Sursa Buletinul
Speranței

Pentru cei mai mulți oameni, anul 2012 a fost un an controversat, marcat în mare parte de răsturnări de situații, vești descurajante, tulburări sociale intense, războaie în lume, conducători noi și vechi, reșezări de noi valori în societate, capitole încheiate și noi începuturi, bucurii, tristeți, lacrimi și durere, dezamăgiri, speranțe și așteptări... pe toate Dumnezeu le-a îngăduit din dorința ca noi oamenii să-l căutăm mai mult pe El, să-l cunoaștem pe El și să învățăm cu toții că El Este și Slava Lui acoperă întreg pământul!

În mod deosebit, prin harul și îndurarea Sa, Dumnezeu a continuat să ni se reveleze ca Cel ce ne mântuiește prin credința în Isus Hristos, care ne hrănește prin Cuvântul Lui, ne dă să bem din apa vie a Duhului Său, ne încurajează în deznădejde, ne mângâie în necaz, ne scoate de la întuneric la Lumină, ne dă odihna Lui când suntem obosiți, ne ocrotește cu dragoste așa cum numai Păstorul cel bun, poate să-și ocrotească oile, ne învață să pășim pe urmele Lui, să ascultăm glasul Lui și să nu ne bazăm pe înțelepciunea noastră.

Si iată-ne ajunși la final de an 2012, fiecare la o anumită măsură a credinței, reflectând în mod cu totul diferit, slava lui Dumnezeu, Tatăl nostru, prin asemănarea mai mult sau mai puțin, cu chipul Fiului Său, Isus Hristos.

Desigur că fiecare din noi avem dorința de a fi împliniți în plan familial, profesional, social, de a fi acceptați, apreciați, iubiți și de folos altora, gândindu-ne poate că așa îl vom căuta mai mult pe Dumnezeu, ne vom putea pune mai mult la dispoziția Lui, vom fi mai împliniți.

Cu ceva ani în urmă, când Duhul Lui Dumnezeu m-a îndemnat să-l caut pe El în Cuvântul Său și am crezut Cuvântul Lui, minunea care s-a produs atunci a fost că Isus Hristos care este însuși Cuvântul Lui Dumnezeu și revelația caracterului Său, a început să prindă chip în inima mea curățindu-mă de păcate și sfințindu-mă, m-a pus deoparte pentru El, numindu-mă fiica Lui, preaiubita Lui, și toate promisiunile Lui au devenit de atunci disponibile și pentru mine. Sunt convinsă atât pentru viața mea, cât a tuturor celor care și-și pun nădejdea în Isus Hristos că suntem beneficiarii celui mai mare bine pe care numai Isus Hristos l-a făcut posibil pentru viețile noastre.

Relația personală cu Isus Hristos m-a ajutat să devin conștientă de faptul că sunt valoroasă în ochii lui Dumnezeu, iubită, mângăiată de Tatăl meu, am aflat de unde vin și încotro mă îndrept și că nu sunt creată la întâmplare ci am fost concepută în mod tainic, unicat, și din această cauză am un scop unic de împlinit pe acest pământ pe care nici o alta ființă omenească nu l-a avut

“...Fiți sfinți, căci
Eu sunt sfânt.”
...un an e iarăși pe
sfârșite.

și nu-l va avea vreodată. Cât de minunat, glorios și demn de toată lauda este Dumnezeu!

Astfel dar, sa nu mai păcătuim ci, să ne vedem unii pe alții cât de valoroși suntem prin ochii lui Isus Hristos și să ne primim unii pe alții cu inima Lui, cum am fost și noi primiți când am venit la El.... nu prin faptele noastre, căci pe când eram noi păcătoși, Isus a ales să ia chip de om și să-și dea viața pentru noi, plătind în trupul Lui pentru păcatele noastre.

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piara, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3.16), Mărturisesc că în ultimul timp, am fost fascinată de revelația chemării pe care o face Dumnezeu fiecărei persoane.

Prin harul Domnului, Duhul Sfânt m-a condus spre o înțelegere mai profundă a motivației cheamării lui Dumnezeu la mântuire și viață veșnică, prin Isus Hristo

Dumnezeu ne face o chemare la sfințenie!

El însuși spune: “...Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.” (1 Petru 1.14-16)

Sfințenia este natura centrală, care definește caracterul lui Dumnezeu.

Sfințenia Lui Dumnezeu Îl face să fie drept în deciziile Lui, cerând să existe o plată pentru păcat, iar iubirea Lui L-a constrâns să plătească El însuși prețul, prin Fiul Său, Isus Hristos. Nu este minunat Dumnezeu? Dumnezeu este Sfânt, Dumnezeu este drept, Dumnezeu este plin de dragoste!

Dumnezeu ne curățește deoarece dorește nu numai să beneficiem de iertarea Lui, ci dorește din toata inima Lui să ne transforme, să ne sfințească, după cum și El este Sfânt.

Acesta este chemarea la trezire pe care ne-o adresează Dumnezeu.

Ne cheamă să privim sfințenia Lui, să fim fascinați de El, să fim impregnați, saturați cu natura caracterului Său, care ne-a fost revelat prin Isus Hristos. Fie ca Duhul Lui Dumnezeu să ne cutremure cu realitatea sfințirii adevărate, dumnezeiască, transformatoare, puternică și infinită.

Trebuie să înțelegem că sfințenia lui Dumnezeu nu se cere admirată ca un frumos tablou. Dumnezeu numește păcat și intezece ceea ce știe că ne este dăunător, pentru că El ne cunoaște. “Când alegem să păcătuim, alegem să suferim. Toată durerea și suferința din lumea noastră sunt un rezultat al faptului că omenirea a respins această chemare la sfințire.”(James Mac donald - Fascinat de măreția lui Dumnezeu).

Noi însă, ne putem trezi astăzi și să ne punem la dispoziția Duhului Sfânt al lui Dumnezeu “care lucrează totul în toți” și care are puterea să ne transforme ca să avem parte de o sfințire autentică, durabilă și aducătoare

de bucuria slavei Sale în viețile noastre.

Chemarea la trezire este chemarea poporului Său la sfințenie, având ca scop să ne apropiem cu deplină încredere de scaunul harului lui Dumnezeu, care ne promite că ne va conduce cu brațul Lui puternic, în așa fel încât nu ne va lăsa să fim nici leneși, nici neroditori, ci să trăim o viață din belșug pentru a fi de folos și altora să-l cunoască pe El și măreția puterii Lui. Aceasta ne va face cu adevărat împliniți, pentru că astfel, ne vom împlini scopul unic pentru care am fost creați fiecare.

“Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”(2 Corinteni 3.18)

John Piper, fascinat de gloria lui Dumnezeu, afirmă într-una din lucrările lui: “Dumnezeu este cel mai glorificat în noi atunci când noi suntem cei mai împliniți în El.”(John Piper - Când nu-l doresc pe Dumnezeu).Cat de adevarat este!

Mă rog ca, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să ne trezească ca popor al Lui, să ne sfințim tot mai mult viețile, dându-ne puterea de-a ne împlini chemarea făcută, de a fi Lumină și de a da gust unei lumi decazute, dar pe care totuși Dumnezeu o iubește nespus de mult și o dorește transformată prin noi pentru Împărăția Lui.

“Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere și poruncește cu brațul Lui.
Iată că plata este cu El,
și răsplătirile vin înaintea Lui.
El își va paște turma ca un Păstor,
va lua mieii în brațe, îi va duce la sânul Lui,
și va călăuzi blând oile care alăptează.
Cine a măsurat apele cu mâna lui?
Cine a măsurat cerurile cu palma
și a strâns țărâna pământului într-o treime de măsură?
Cine a cântărit munții cu cântarul,
și dealurile, cu cumpăna?
Cine a cercetat Duhul Domnului
și cine L-a luminat cu sfaturile lui?
Cu cine S-a sfătuit El, ca să ia învățătură?
Cine L-a învățat cărarea dreptății?
Cine L-a învățat înțelepciunea și l-a făcut cunoscut calea priceperii?
Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă din vadră,
sunt ca praful pe o cumpănă;
.....
Nu știți? N-ați auzit?
Nu vi s-a făcut cunoscut de la început?
Nu v-ați gândit niciodată la întemeierea pământului?
El șade deasupra cercului pământului,
și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste înaintea Lui;
El întinde cerurile ca o maramă subțire și
le lățește ca un cort, ca să locuiască în el.
El prefăce într-o nimica pe voievozi
și face o nimica din judecătorii pământului.
De abia sunt sădiți,
de abia sunt semănați,
de abia li s-a înrădăcinat tulpina în pământ;
și El suflă peste ei de se usucă,
și un vârtej îi ia ca pe niște paie.
„Cu cine Mă veți asemăna,
ca să fiu deopotrivă cu el? – zice Cel Sfânt.
Ridicați-vă ochii în sus și priviți!
Cine a făcut aceste lucruri?
Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor?
El le cheamă pe toate pe nume;
așa de mare e puterea și tăria Lui,
că una nu lipsește.”
(Isaia 40.10-26)

Carmen - Florenta Nistor
Biserica Noul Legământ - Tg.Mureș

“Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”(2 Corinteni 3.18)

CRĂCIUNUL

E o iarnă de basm. Cerul cerne fulgi de-argint. Pământul și-a pus haina albă de omăt. E atât de frumos! E sărbătoarea nașterii lui Isus Hristos, Cel ce va fi Lumina lumii, Mântuitorul omenirii. În fața Lui se va pleca orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ și orice limbă va mărturisi spre slava lui Dumnezeu Tatăl că Isus Hristos este Domnul. (Filipeni 2: 10-11)

Crăciunul este o etapă din istoria mântuirii, este încă un prilej să-l mulțumim Domnului că a venit în lumea noastră. El, Fiul lui Dumnezeu a luat chip de rob, S-a făcut asemenea nouă și a trăit pe pământ plin de har și de adevăr. Despre El au vorbit marii profeți cu sute de ani înainte, ca noi să credem cuvântul Scripturilor și să-l luăm în inimă drept ceea ce este el, adică cuvânt al lui Dumnezeu nu al oamenilor, un adevăr incontestabil. Din Scripturi știm că Fiul lui Dumnezeu este autoritatea supremă asupra vieții noastre.

Isus este mai mare decât Templul. Templul este numai un simbol al prezenței lui Dumnezeu în timp ce Isus este una cu Dumnezeu. Domnul este mai mare decât Iona și decât oricare alt profet căci El este Cuvântul, mesajul lui Dumnezeu pentru omenire.

Solomon a fost renumit pentru înțelepciunea ce i-a fost dată, Isus însă e mai mare decât Solomon pentru că Isus este înțelepciunea lui Dumnezeu personificată. După trup Isus este din seminția lui David, după Duh, Isus este mai mult decât un fiu al lui David căci după Duh Isus este Fiul lui Dumnezeu. El este Cel ce va veni ca Fiu al omului pe norii cerului, fiindcă la vremea hotărâtă de Dumnezeu va avea loc o a doua venire a lui Isus în lumea aceasta.”Despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii în ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.”(Matei 24: 36) Ceea ce se știe este că “orice ochi îl va vedea, și cei ce L-au străpuns ”(Apocalipsa 1:7)” . Căci cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.”(Matei 24:27) Când va veni Domnul, El „va răsplăti fiecăruia după faptele lui”(Matei 16:27).

Îți mulțumesc, Tată Doamne, pentru clipa binecuvântată în care am înțeles mesajul întrupării și al întregii vieți a lui Hristos, care a culminat cu Jertfa supremă de la Golgota pentru păcatele fiecăruia dintre noi. Pe pământ nu este dar mai mare decât Fiul lui Dumnezeu, nu este dragoste mai adâncă. Prezența Sa nu poate fi înlocuită cu nimic.

Lumea se pierde printre podoabe, cântece, lumini... În inima mea Isus este mai prețios decât un tezaur. Ochii Domnului care au plâns odată pentru noi, acum ne privesc. Oamenii se duc după El, o mulțime ce nu poate fi numărată. Această mulțime este sămânța de urmași pe care a câștigat-o cu prețul vieții Sale. Este rodul muncii sufletului Său, cei ce vom străluci ca stelele în veac. Amin!

Ana-Rodica Blăjan,
Biserica BethEl - Tg.Mureș

o etapă în istoria mântuirii

RĂSFĂȚ DULCE CU COCOS

...pentru prieteni

Ingrediente:

Pentru aluat:

- 250 gr margarină
 - 4 gălbenușuri
 - 450 gr făină
 - 2 linguri de zahăr
 - 2 gr drojdie
 - Un praf de sare
- Pentru umplutură:
- 4 albușuri
 - 300gr zahăr
 - 2 picături de oțet
 - 150 gr cocos

Se bat la bain-marie albușurile cu zahărul și oțetul. În bezeaua obținută se încorporează cocosul.

Prepararea:

Se amestecă laptele cald cu drojdia și se lasă să crească. Apoi se amestecă cu restul ingredientelor și se frământă un aluat omogen. Nu se lasă la odihnă.

Se împarte aluatul în 3 părți. Se întinde pe planșetă o foaie subțire și peste se adaugă în strat uniform umplutura. Se rulează și se taie în bucăți de aproximativ 1,5 cm, după preferință. Se așează în tava unsă și tapetată cu făină. Timpul de coacere diferă în funcție de mărimea ruladei (20-40 min).

După ce se scot din cuptor, se pudrează cu zahăr vanilat pentru un plus de magie.

Laura Daradics,
Biserica Betania - Tg. Mureș

Combinăm untul și ciocolata amăruie într-un vas termorezistent și îl punem la microunde pentru a se topi ciocolata (30 secunde, la temperatură maximă) apoi amestecăm. Continuăm în același mod până când toată ciocolata e topită și amestecul e cremos. Lăsăm să se răcească un pic, apoi adăugăm zahărul, oul și esența de vanilie; amestecăm bine, după care adăugăm făină și amestecăm din nou bine. Acoperim și punem amestecul la frigider timp de 30 minute sau până e tare.

Preîncălzim cuptorul la 175 gr C și formăm bulinuțe din aluat (trebuie să iasă aproximativ 36 biscuiți); le punem pe tava acoperită cu hârtie de copt sau unsă și tapetată cu făină și le lăsăm la cuptor 8-10 minute.

Le scoatem din cuptor, le lăsăm la răcit și între timp topim restul de ciocolată la bain marie. Când biscuiții s-au răcit, îi ornăm cu ciocolată topită, fulgi de cocos și de migdale, după preferință. Poftă bună!

PS: Nouă ne place această rețetă pentru că e ușor de făcut cu copiii, și de creat amintiri frumoase :) De asemenea, puși pe o farfurie decorativă pot fi un cadou potrivit pentru un vecin, un coleg de serviciu sau o rudă în vârstă. Sărbători Fericite!

BISCUȚI DE CIOCOLATĂ

...pentru Crăciun

Ingrediente:

- 1 pachet de unt
- 1 ½ ciocolată amăruie tăiată în bucăți (2/3 căni)
- 85 grame zahăr (3/4 căni)
- 1 ou
- ½ linguriță esență de vanilie
- 220 grame făină (2 cani)
- Ciocolată topită
- Fulgi de cocos
- Migdale tăiate și prăjite la cuptor pentru ornat.

Carmen Busch,
Biserica Betania - Tg. Mureș

Nevoia unui BILANȚ SPIRITUAL

2012 se apropie de sfârșit, 2013 va începe în curând!

2012....încă un an din care am avut de învățat, un an în care fiecare a avut de trecut propriile sale teste de viață - mai ușoare sau mai dificile.

2012...un an în care echilibrul interior și rezistența sufletească a multora dintre noi au fost puse la încercări care ne-au întărit și prin care am crescut.

2012...un an în care ne-am străduit, în ritmul și în timpul nostru interior, să creștem pentru a deveni ceea ce trebuie să devenim.

2012...un an în care mulți dintre noi și-au găsit menirea, un an în care multora li s-a deschis acest drum frumos al cunoașterii de Dumnezeu și al creșterii spirituale.
2012...un an în care ne-am confruntat cu propriile noastre limite, în care am devenit conștienți de adevărurile personale.

2012... un an în care am și suferit, dar am primit mereu ajutor și am depășit aceste suferințe;

Înainte să se încheie anul, este un lucru înțelept și necesar să facem bilanțul faptelor și binecuvântărilor anului ce a trecut, ca să putem mulțumi pentru toate binecuvântările speciale și să ne smerim pentru toate păcatele noastre.
Acest lucru e necesar ca să ne putem reînnoi pocăința și hotărârea de a asculta, și ca să ne cercetăm, să vedem dacă sufletul nostru e mai bun sau mai rău, dacă păcatul scade și dacă harul crește.

Cu siguranță că atunci când avem putere suntem ofensivi, în timp ce atunci când avem înțelepciune îi sfătuim pe alții - cei care au nevoie de ajutor vin la noi. Așadar, mă întreb: Renunț eu la putere, devenind un om al înțelepciunii?

1. Sunt mulțumită cu evoluția mea? Mă apropii eu din ce în ce mai mult de ceea ce voi fi în cele din urmă?

Trebuie să fim siguri că profesia noastră nu ne umbrește personalitatea spirituală. E important să fim mai mult decât „să facem sau să avem”.

De asemenea, pe măsură ce îmbătrânim, trebuie să trecem de la putere la înțelepciune. Cei care încearcă să aibă putere prea mult timp nu sunt persoane plăcute. Chiar și părinții care încearcă să îi stăpânească pe copiii lor își pierd dragostea acestora. Cu toate acestea, când suntem capabili să renunțăm la putere la momentul potrivit și să devenim înțelepți, atunci suntem folositori, onorați și respectați. Cei apropiați mie văd cum sunt eu cu adevărat. Îndrăznesc să cred - și trebuie să cred - că dacă cresc din punct de vedere spiritual, familia mea va observa lucrul acesta.

2. Observă familia mea autenticitatea spiritualității mele?

În cei trei ani care au trecut de la întoarcerea mea la Dumnezeu, am adunat câteva întrebări pe care mi le pun la acest sfârșit de an. Doresc să fi încurajat să îți faci propriul bilanț spiritual dacă îl consideri folositor.

3. Sunt eu ca un râu care curge?

Biblia spune: «Cine crede în mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie.» Numai apele curgătoare sunt dulci. Izvorul de la munte este dulce, mlaștinile sunt stătătoare.

Unii dintre noi vor să fie un lac, nu un râu. Vrem să adunăm înainte de a lăsa să curgă prea mult. Totuși, ca și creștină, trebuie să las binecuvântările să curgă prin mine.

Atunci când stăvilim binecuvântările din viața noastră, ne plafonăm, ca o apă stătătoare, devenim cinici, ticăloși. Trebuie să rupem stăvila și lăsăm binecuvântarea să curgă precum un râu, deoarece numai apele curgătoare sunt dulci. Este creștinismul meu ca un râu care curge?

4. În ce măsură este predată viața mea lui Dumnezeu?

Viața predată este renunțare la control, drepturi, putere, direcție și toate lucrurile pe care le faci și le spui. Înseamnă a supune totalmente viața ta în mâinile Lui, a face cu ea ceea ce dorește El.

Tatăl nostru ceresc ne-a dat tuturor același drept: privilegiul de a alege o viață predată. Nimeni nu este forțat să-și predea viața lui Dumnezeu.

Domnul nostru nu ne impune să ne sacrificăm voința și să-i dam Lui viețile noastre. El ne oferă în mod liber o Țară Promisă, plină de lapte, miere și fructe. Dar noi putem alege să nu intrăm în acel loc al plinătății.

Adevărul este că noi putem avea atât de mult din Cristos cât dorim. Putem merge atât de adânc în relația cu El cât alegem, trăind totalmente prin Cuvântul și călăuzirea Sa.

5. Se îmbunătățește viața mea de rugăciune?

Rugăciunea e oglinda sufletului! Cum ne e viața așa ne e și rugăciunea! Noi stim că toate poverile noastre pot fi luate atunci când stăm în singurătate cu El. Vocea Duhului Sfânt continuă să ne cheme la rugăciune: „Vino!” Vino la apa care potolește această sete a sufletului. Vino la Tatăl, care are milă de copiii Săi. Vino la Domnul vieții, care promite să ierte fiecare păcat comis. Vino la Singurul care refuză să te condamne sau să te părăsească sau să se ascundă de tine.

Nimic nu risipește uscăciunea mai repede ca o oră sau două petrecute în singurătate cu Dumnezeu. Nimic nu

poate lua locul rugăciunii către Tatăl în acea cămăruță tainică și retrasă. Aceasta este soluția pentru fiecare vreme de uscăciune.

„Căci voi turna ape peste pamântul însetat și râuri pe pamântul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta, și binecuvântarea Mea peste odraslele tale” (Isaia 44:3).

6. Mi-am păstrat eu adorarea fata de Dumnezeu?

Adorarea mă inspiră, mă copleșește, îmi intimidează ființa și mă conduce la închinare. Ea nu se învață, ci se experimentează.

Am descoperit că oamenii care au avut cel mai mare curaj spiritual au fost oamenii cu cea mai mare viață devoțională. Singurul lucru care mă va lega continuu de victorie, prin sângele lui Cristos, este devotamentul meu personal față de El, Fiul lui Dumnezeu, adorarea mea și faptul că mă dăruiesc Lui în fiecare zi. Să-L iubesc, să-L ador, să-L preamăresc pe El și să trăiesc ca și cum ar fi prezent fizic lângă mine.

7. Este umilința mea sinceră?

Pentru mine nimic nu este așa de arrogant ca falsa umilință.

«Umlința nu înseamnă să negi puterea pe care o ai, ci să recunoști că ea vine prin tine, nu de la tine.»

Umlința creștină nu-i lașitate, sau pasivitate; o motivație pentru a nu face nimic. Umlința înseamnă a recunoaște autoritatea lui Dumnezeu, și a te supune voiei Sale.

Prin umilință, omul nu se înjosește, nu

se năruie pe sine, ci se înalță, se zidește. Recunoașterea slăbiciunii noastre înseamnă dovada unei adevărate forțe. Pentru ca cineva să meargă pe calea umilinței, trebuie să dispună de o mare forță interioară.

8. Mă hrănesc eu bine din punct de vedere spiritual?

Am încetat să mai numesc lectura mea spirituala “devoțiune”, ci mai degrabă “timp de hrănire”, deoarece atunci sufletul se hrănește.

Nu putem să purtăm toți aceiași ochelari, și nici nu putem să luăm toți aceleași medicamente. Avem personalități și trăsături de caracter diferite, care trebuie să se dezvolte sau să se diminueze. Asta înseamnă că trebuie să ne hrănim spiritual într-un mod care să ni se potrivească.

În momentul de față citesc din mai multe surse. Fiecare sursă contribuie cu ceva de care am nevoie, în ce privește prevenirea, menținerea sau dezvoltarea mea. Printre aceste surse se afla Biblia, diferite studii referitoare la Cuvânt, cărți creștine, etc.

9. A devenit pentru mine un reflex ascultarea în lucrurile mici?

Ascultarea noastră de Dumnezeu și dezvoltarea caracterului nostru sunt strâns legate una de cealaltă. Dar o viață de ascultare nu se dezvoltă peste noapte; mai degrabă, începe prin a asculta de Dumnezeu în lucrurile mici și aparent neînsemnate. Fiecare zi e un test al ascultării noastre față de Dumnezeu. (Proverbe 16:9).

De ce această importanță acordată lucrurilor mici ?

Pentru că lucrurile mari sunt făcute tot din lucruri mici.

Cel care își permite să le negligeze pe cele mici, va constata într-o zi că nu le va mai avea nici pe cele mari. Credințioșii în lucrurile mici se aplică atât relației cu Dumnezeu cât și relațiilor dintre oameni.

Sunt de mare importanță lucrurile mici care stau în puterea omului, acelea pe care le poate dăruia oricine și pe care le socotim adesea nevrednice: un zâmbet, o vorbă de încurajare, o rugăciune scurtă pentru omul aflat în nevoie, o strângere de mână, o farfurie de mâncare unui om lipsit, un fir de floare... În goana după lucrurile mari, am uitat să prețuim, să primim și să oferim lucrurile simple.

10. Am eu parte de bucurie?

Mi se promite bucurie. Am eu bucurie în suflet? Dacă relația cu Dumnezeu este autentică, atunci voi

avea bucurie interioară autentică.

Când hotărâm cu adevărat să călătorim bucuroși cu Dumnezeu, indiferent de circumstanțele acestei vieți, inima ni se bucură, sufletul se veselește, și trupul se odihnește în liniște; iar noi vom fi plini de pace chiar în mijlocul dezastrului provocat de multe ori de neveghearea noastră. Am eu bucurie în suferință?

Suferința mea înseamnă maturizarea mea.

Chiar și perioadele grele produc perseverența, care este plăcută lui Dumnezeu.

Prin încercări El ne ajută să descoperim nevoia noastră de Dumnezeu, și ne conștientizează că suntem dependenți de ajutorul Său, descoperindu-ne adevărata speranță.

Sunt convinsă că cerul vieții noastre a fost acoperit de multe ori de norii gri, care au fost hotărâți de Dumnezeu, cu scopul de a ne lăsa pe noi să alegem cum dorim să călătorim. Cred că

fiecare dorește să călătorească cu Dumnezeu învăluit de bucurie, încrezători fiind că El este alături de noi, El este Cel ce îngăduie încercările, dar tot El este cel ce pregătește și mijlocul de a trece biruitori prin ele. Gândindu-ne că ele lucrează la răbdarea noastră, să alegem să călătorim cu bucurie pentru a obține în dar cununa care nu se poate veșteji.

“Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie și nu ți se umple fața de rușine...” Psalmul 34:5

Închei cu dorința de a privi cu recunoștința spre Minunatul nostru Dumnezeu, Cel care nu S-a depărtat niciodată de noi. Încurajați de frumoasele experiențe trăite alături de El în acest an, să ne încredem încă odată în făgăduința Lui și să continuăm călătoria spre cer, cu mai multă stăruință și mai deplină încredere.

Claudia Dalalau
Biserica BethEl, Tg. Mureș

Gânduri pentru început de an

“Uneori Dumnezeu permite ceva ce urăște, pentru a duce la desăvârșire ceea ce iubește. ” — Max Lucado

“Dacă anul nou îți pare întunecat, rugăciunea îți va aduce lumină ” - Resurse Crestine.ro

“Fiecare din noi va deschide o carte cu pagini albe. Noi înșine vom scrie cuvinte pe fiecare pagină. Cartea este numită “oportunitate” iar primul capitol este ziua de anul nou. Edith L. Pierce Vestea rea este că timpul zboară. Vestea buna este că tu ești pilotul. ” - Michael Altshuler

“Obiectivul Noului An nu ar trebui să fie acela de a avea un an nou, ci de a avea o inimă nouă. ” - G. K. Chesterton

“Timpul trece? Sau noi trecem? E ca atunci când pleacă trenul din gară și spui “uite, casele se mișcă!”, dar de fapt ele stau pe loc și tu te miști.” - Solomon Marcus

“Nu fiecare dintre noi poate realiza lucruri mărețe. Dar putem face lucrări mici fiind conduși de o dragoste măreță.” - Maica Tereza

“Răspândește dragoste oriunde mergi: în primul rând în propria casă. Fii expresia vie a bunătății lui Dumnezeu; bunătate pe fața ta, în ochii tăi, în zâmbetul tău.” - Maica Tereza

“Dacă acest nou an va fi unul fericit, un an al rodniciei, un an în care vom trăi o viață ce răspândește bunătate pe pământ, este pentru că Dumnezeu ne îndreaptă calea. Cât de important este să ne simțim dependenți de El!” - Matthew Simpson

“Dumnezeu a făcut toate lucrurile din “nimic”. Până ce nu te vezi “nimic”, Dumnezeu nu poate face mare lucru din tine.” - Martin Luther

“Iată ce mai gândesc în inima mea și iată ce mă face să mai trag nădejde: bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credințioșii Ta este atât de mare!” — Plângerile lui Ieremia 3:21-23

Naomi Bota
Biserica Betania - Tg. Mureș

O televiziune din suflet, pentru suflet!

Canalul creștin de televiziune Credo TV s-a mutat pe satelitul Thor

Ne puteți recepționa instalându-vă o antenă individuală (antenă parabolică de min. 60 cm), fără a mai avea nevoie de un abonament lunar.

Dacă aveți deja un abonament la o rețea de cablu, solicitați distribuitorului introducerea canalului Credo TV în grila acestuia de programe, specificând că este liber la retransmisie.

De asemenea, ne găsiți în grila de programe a rețelei Focus Sat. Pentru abonamente la această rețea, sunați la unul din următoarele numere de telefon:

0374.122.000 (în rețea Orange)
0372.667.200 (în rețea Vodafone)
021.303.4740 (în rețea Romtelecom)

Pentru Focus Sat, programul dispeceratului cu clienții este:
Luni – Vineri: 08:00 – 22:00
Sâmbătă: 09:00 – 21:00
Duminică: 10:00 – 20:00

Noile coordonate de recepție sunt:

Satelitul: THOR 6
Poziția orbitală: 1° W
Frecvența de recepție: 12456 MHz
Polarizarea: Verticală
Rata de simboluri: 28.000 KSym/s
FEC: 7/8
V-PID: 1840 Kbit/s
A-PID: 128 Kbit/s
Norma: FTA

Utilizatorii de internet pot urmări Credo TV 24 de ore, 7 zile pe săptămână accesând www.credo.tv, secțiunea LIVE.

www.credo.tv

SĂNĂTATE

SPORT

TURISM

FRUMUSEȚE

- Tipar: - format B5, coperti lăcuite
 - Cuprins: - Interviu, articole pe teme medicale și diverse
- Centre medicale
- Farmacii
- Stomatologii
- Magazine naturaliste
- Turism, sport, frumusețe
 - Tiraj: - Între 4.000 - 10.000 exemplare în funcție de contractele încheiate
 - Distribuție: - Unități medicale private și de stat
- Saloane de înfrumusețare
- Săli de fitness
- Hoteluri, pensiuni, restaurante
- Aeroportul Transilvania din Vidrasău
- Prezent în peste 1.500 de locații din tot Județul Mureș

Contact

Tel: 0040-744-819386
Tel/fax: 0040-265-268337
e-mail: lightsrl@rdslink.ro

www.sanatateaconteaza.ro

SĂNĂTATE

SPORT

TURISM

FRUMUSEȚE

FUNDAȚIA MATER

„Alături de tine când ai nevoie”

Servicii gratuite

Cursuri de educație pentru sănătate:

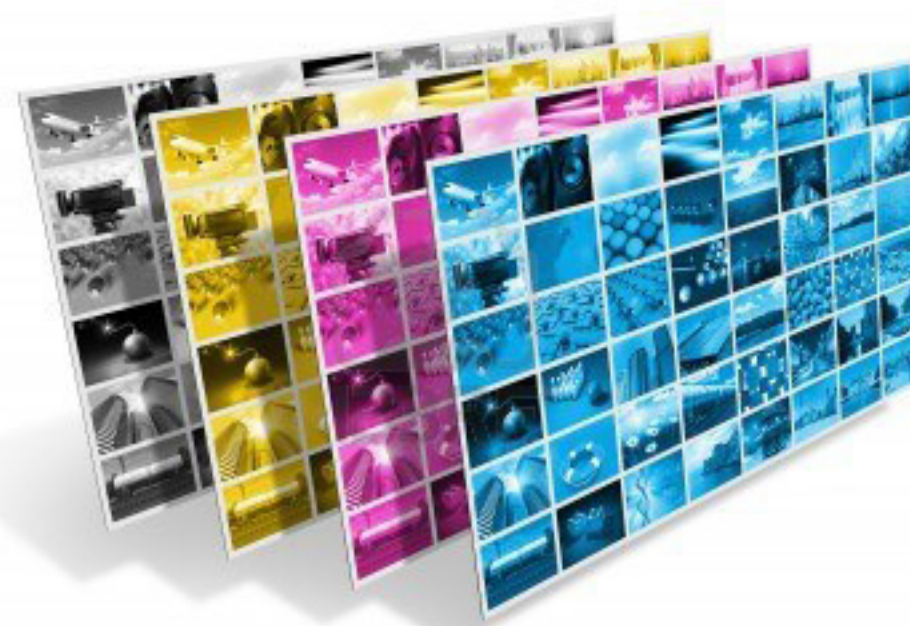
- Prevenția bolilor cu transmitere sexuală
- Ce trebuie să știm despre o sarcină, avort
- Schimbări la vârsta adolescenței
- Prevenirea consumului de droguri, alcool și tutun
- Proiecte de responsabilizare și constientizare a tinerilor

Consiliere psihologica

- Consiliere în criză de sarcină
- Consilierea femeii cu sindrom post avort
- Consiliere în depresia postpartum
- Consiliere de cuplu
- Consiliere în traume emoționale și abuz
- Grup de sprijin pentru femeile bolnave de cancer
- Recuperare fizică pentru persoanele diagnosticate cu cancer

Oricât de multe ar fi ele și oricât de sătul ai fi de ele, AI NEVOIE DE MATERIALE PUBLICITARE!

Apostrof Tipo
business class printings

sc Apostrof Tipo srl
str. Poligrafiei nr. 3
Loc. Tîrgu-Mureș,
jud. Mureș
540050, România
Tel/Fax: 0265-265.100
0365-410.577
office@apostroftipo.ro

CONTACT: sufletdefemeie.ro; contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:
str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș
Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:
str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș
Biserica Penticostală FILADELFIA:
str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș
Biserica Penticostală BETHEL:
str. Aranz Janos nr. 24-26, Târgu Mureș